

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 19. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Коато: П. К. О. Львів 504.000.
Ваша Чеська Ледіон
Прага „Діло“.

Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
НИЖНЮ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Збройний інцидент на кордоні Бориславські вибори.

між Карпатською Україною та Мадярщиною.

Львів, 10. січня 1939.

КОМУНІКАТ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСОВОЇ СЛУЖБИ.

Комунікат Карпатоукраїнської Пресової
Служби з 6. ц. м. стверджує:

„ВНОЧІ НА ПЯТНИЦЮ В ГОД. 3.40 ВДЕР-
ЛИСЬ МАДЯРСЬКІ ТЕРОРИСТИ — ЯК ЦЕ
ЧАСТО ТРАПЛЯЛОСЯ В ОСТАННІХ ДНЯХ —
КОЛО ГРОМАДИ РОСВИГОВО (БІЛЯ МУКА-
ЧЕВА) ЧЕРЕЗ УКРАЇНСЬКИЙ КОРДОН ТА
НАПАЛИ НА ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКИХ ГРА-
НИЧНИХ УРЯДОВЦІВ; ПРИ ЦЬОМУ ПОРА-
НЕНО ОДНОГО ЧЕСЬКОГО ВОЯКА. ВІЙ-
СЬКО ПРОГНАЛО МАДЯРСЬКИХ ТЕРОРИ-
СТІВ ЗА КОРДОН — ВОНИ ВІДСТУПИЛИ В
НАПРЯМІ РОСВИГОВА.

ПРЕСОВА СЛУЖБА ПРЕЗИДІИ КАРПАТО-
УКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ ДЕМЕНТУЄ ПОГО-
ЛОСКИ ПРО АТАКИ ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКОЇ
АРМІИ НА МІСТО МУКАЧІВ ТА СТВЕРДЖУЄ,
ЩО ВІСТІ БУДАПЕШТЕНСЬКОГО РАДІЯ
ПРО ОБСТРІЛ ЦЬОГО МІСТА Є НЕПРАВДИ-
ВІ. ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКЕ ВІЙСЬКО ОБМЕ-
ЖУЄТЬСЯ ЛИШЕ ДО КРОКІВ, ЯКІ БУЛИ НЕ-
ОБХІДНІ, ЩОБ ПРОГНАТИ ЗАГІН МАДЯР-
СЬКИХ ТЕРОРИСТІВ.“

КОМУНІКАТИ ПРАСЬКОГО УРЯДУ.

Праський уряд ствердив у комунікатах,
що недалеко Мукачева дійшло на кордоні до
перестрілки, але заперечив поголоску з мадяр-
ських неофіційних джерел, немовби україн-
сько-чеські частини заняли Мукачів. На місце
вислано чесько-словацьких старшин, щоб
провірили справу.

СЛОВАЦЬКИЙ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ.

Словацька пресова канцелярія повідомляє:
„Дня 6. січня в год. 3.55 мадярські озбро-
єні частини терористів вдерлись між Росвиго-
вом і Монастиром на чехо-словацько-україн-
ську територію та розпочали стрілянину. Наші
військові частини, приєвлені до оборони,
виступили до бою з панцирними воями й гар-
матами. В часі бою по обох сторонах були вби-
ті та ранені. Рішуче заперечуємо, начеб що су-
тичку викликали чехо-словацькі військові ча-
стини або формації української оборони. Кар-
пато-український народ хотів в мирі славити
Свят-Вечір. Однак мадяри, як це видно, вико-
ристовують навіть найжорстокіші хвилини до
проливу неповинної крові.“

Інцидент під Мукачевом у мадярському навітленні

НАСТУП ВІДДІЛІВ АРМІИ ТА „КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ“ НА МУКАЧІВ.

Мадярська Телеграфічна Агенція в урядо-
вому комунікаті ось як описує що поділо:

„В п'ятницю в год. 3.30 досвіта чесько-сло-
вацькі війська та українські добровольчі відді-
ли перевели наступ на Мукачів.“

Наступ почав панцирний відділ, що ввій-
шов до місцевості Росвигово, коло Мукачева.
Мадярська жандармерія та гранична сторожа
боронилися; пощастило їй втягнути в засідку
та взяти в полон чеський відділ. У відповідь на
те чеська артилерія стала обстрілювати Мука-
чів зі сусідніх горбків; на важніші будинки
пало 8 гранатів. Рівночасно чеські регулярні
війська та українські добровольчі частини пе-
сувалися ще далі у глибину мадярської те-
риторії.“

200 МЕТРІВ ВІД МУКАЧЕВА.

Дальші мадярські комунікати твердять,
що мадяри захопили на мадярській території
панцирний самохід та кілька скорострілів.
Кількох чеських воїнів попало в полон; один
із них бувбито зізнав, що сотня 4. полку піхо-
ти дістала приказ заняти Росвигово.

Залогу повів та панцирних самоходів
становили чеські воїни та українські добро-
вольці. Українсько-чеські частини посувалися
коло 1.000 метрів у глибину мадярської тери-
торії та зблизилися на 200 метрів до Мукачева.

Мадярська гранична сторожа розвинула
вогонь, тоді українські й чеські воїни вийшли
зі самоходів і також почали стріляти до мадяр-
ської граничної сторожі; ця остання взяла в

полон залогу одного панцирного самоходу,
що застряг у рові.

БОМБАРДУВАННЯ МУКАЧЕВА.

Мадярська поліція і старшини — члени
демилітаризаційної комісії прийшли на підмогу
граничній сторожі. Коло 5. години чеська ар-
тилерія стала обстрілювати Мукачів. Обстріляно
готель „Чілан“, театр, та кілька домів. Тим-
часом надійшов мадярський військовий відділ
і при його допомозі вдалося втримати позиції.
Мадяри втратили 4-ох старшин і 5-ох воїнів.
Недалеко міста залишилися тіла 5-ох чеських
воїнів та українських добровольців. Інших
убитих і ранених забрали чехи й українці зі
собою. В год. 14.20 почалося нове бомбарду-
вання Мукачева.

„УКРАЇНСЬКІ ТЕРОРИСТИ“ ТЕРОРИЗУЮТЬ ЧЕСЬКИХ ВОЯКІВ.

Слідство виявило — твердять дальші ма-
дярські комунікати — що українські терористи
попереднього вечора дісталися до Росвигова,
де поховалися частинно в пустих, частинно в
замешканих домах, приготавляючися до опа-
нування Мукачева.

Українські добровольчі відділи стоять в
доколичних виницях, коло Подгерінга зосе-
реджено чеські регулярні частини.

ПАТ повідомляє з Будапешту: Полонені
чеські воїни твердять, що „терористи з відді-
лів о. Волошина“ змусили їх до наступу на
Мукачів під загрозою револьверів.

Ще одна сутичка?

Як подає Мадярська Телеграфічна Аген-
ція, в суботу вечером дійшло до нового інци-
денту між Великими Гибцями недалеко від
Ужгорода. Мадярська гранична сторожа, що
дістала підмогу з Ужгорода, відбила наступ

чеських регулярних військ та українських до-
бровольців.

Чехи обкинули Гибці запальними гран-
атами; запалилися три дома.

(К.) На іншому місці нашого часопису по-
міщуємо докладніше звітлення з виборів до
міської ради в Бориславі, які відбулися в не-
ділю 8. ц. м. Вислід цих виборів та головні їх
підготовка і переведення з українського боку
мають важне загально- національне значіння.
І тому займемося цими справами ближче.

До виборів допущено 4 самостійні листи.
Польську проурядову, польську соціалістичну,
жидівську й українську. Дотеперішній стан
посідання зберегли лише жиди (11 мандатів),
зате в польському таборі як з політичного, так
і з національного боку ці вибори виявили до-
сить поважні пересуєння. Проурядовий табір
утратив у користь українців і ППС п'ять ман-
датів, з чого самостійний Український Вибор-
чий Комітет здобув два мандати. Тут треба
підкреслити ще два незвичайно характери-
стичні явища: по польському боці потратили
мандати провідники ОЗН (напр. добре нам ві-
домий б. посол Войцеховський, якого переслі-
дує від відомої уланської атаки на українців
— якийсь „пех“), по українському боці — зда-
ється вперше у Бориславі! — українські соція-
лісти підчинили свою класову солідарність —
національній і пішли до виборів під національ-
ним, а не класовим прапором. Цей другий мо-
мент виростає понад локальні умовини до за-
гально національного значіння, особливо в су-
часній хвилині. Це показчик, що в україн-
ських масах почався нестримний здиґ національ-
ної солідарності, який повинен дати під-
ставу не лише до скріплення українського го-
сподарського життя, але й до перебудови його
політичної структури.

Та повертаймося до самих виборів у Бори-
славі. Їх вислідів очікувало ціле українське
громадянство в Галичині з великим зацікав-
ленням. Це перші вибори в теперішній само-
управній каденції, які відбулися на засаді са-
мостійної української листи, на яку пішли всі
українці починаючи від націоналістів та кімча-
ючи соціалістами. Засада одної української
листи і проведення виборів без компромісу да-
ла дуже гарний вислід, бо не лише причини-
лася до локального успіху, але й піднесла
загальний настрій, який безумовно схильється
до безкомпромісного змагання за слушні на-
ші права на ґрунті обов'язуючих законів. І то-
му саме, що це перші вибори на цій засаді
і перший успіх, вони для цілості українсько-
го політичного життя такі вартісні. Вони пока-
зали, що здорові перші національного само-
збереження зміють, перемогти наші гуртові,
класові, чи особисті інтереси і тому стали
оразком для всіх дальших виборчих актів. З
цим вислідом бориславських виборів аступа-
ємо у виборчий період з вірою, що здоро-
вий інстинкт українських мас правильну такти-
ку лише підсилить. Ї вказав Борислав: само-
стійні українські листи. Цей тактичний засаді
повинні бути підпорядковані всі локальні ін-
тереси!

Очевидно, що ніякого, хочби й найкращо-
го гасла не можна здійснити без праці. І це
друге завдання, яке перед нами ставить сьо-
годнішня хвилина. Так! До загально-націо-
нального значіння виростає сьогодні актив-
ність свідомих одиниць і зорганізованих
груп. У випадку самоуправних виборів закон
і розпорядки ставлять саме до цієї активності
великі вимоги. Не можна ніяким чином допу-
стити до того, щоб організаційне чи технічне
заведання з нашого боку ми потім рятували
виборчим компромісом. Безумовно левше при-

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Реданція й Адміністрація: Львів, РИНОК Ч. 10. П. ПОВ. Телефон Реданції 246-46 Телефон Адміністрації 229-41 Телефон Друкарні 229-26 Адреса для телегр.: Діло Львів Кошто: П. К. О. Львів 604 060. Банку Чеських Легов Прага „Діло“. Рукописи не звертаємо.	ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: місячно (з книжкою) . 5.00 зол чвертьрічно 15.00 „ піврічно 30.00 „ річно 60.00 „ В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ- ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П. ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.
--	--

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Інцидент під Мукачевом у мадярському наєвітленні

НАСТУП ВІДДІЛІВ АРМІЇ ТА „КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ“ НА МУКАЧІВ.

Мадярська Телеграфічна Агенція в урядовому комунікаті ось як описує цю подію:

„В п'ятницю в год. 3.30 досвіта чесько-словацькі війська та українські добровольчі відділи перевели наступ на Мукачів.

Наступ почав панцирний відділ, що ввійшов до місцевості Росвигово, коло Мукачева. Мадярська жандармерія та гранична сторожа боронилися; пощастило їй витягнути в засідку та взяти в полон чеський відділ. У відповідь на те чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів зі сусідніх горбків; на важніші будинки впало 8 гранатів. Рівночасно чеські регулярні війська та українські добровольчі частини посунулися ще далі в глибину мадярської території.

200 МЕТРІВ ВІД МУКАЧЕВА.

Дальші мадярські комунікати твердять, що мадяри захопили на мадярській території панцирний самохід та кілька скорострільів. Кількох чеських вояків попало в полон; один із них буцімто зізнав, що сотня 4. полку піхоти дістала приказ заняти Росвигово.

Залогу повів та панцирних самоходів становили чеські вояки та українські добровольці. Українсько-чеські частини посунулися коло 1.000 метрів у глибину мадярської території та зблизилися на 200 метрів до Мукачева.

Мадярська гранична сторожа розвинула вогонь, тоді українські й чеські вояки вийшли зі самоходів і також почали стріляти до мадярської граничної сторожі; ця остання взяла в

полон залогу одного панцирного самоходу, що застряг у рові.

БОМБАРДУВАННЯ МУКАЧЕВА.

Мадярська поліція і старшини — члени демілітаризаційної комісії прийшли на підмогу граничній сторожі. Коло 5. години чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів. Обстріляно готель „Чілянг“, театр, та кілька домів. Тимчасом надійшов мадярський військовий відділ і при його допомозі вдалося втримати позиції. Мадяри втратили 4-ох старшин і 5-ох вояків. Недалеко міста залишилися тіла 5-ох чеських вояків та українських добровольців. Інших убитих і ранених забрали чехи й українці зі собою. В год. 14.20 почалося нове бомбардування Мукачева.

„УКРАЇНСЬКІ ТЕРОРИСТИ“ ТЕРОРИЗУЮТЬ ЧЕСЬКИХ ВОЯКІВ.

Слідство виявило — твердять дальші мадярські комунікати — що українські терористи попереднього вечора дісталися до Росвигова, де поховалися частинно в пустих, частинно в замешканих домах, приготавляючися до опанування Мукачева.

Українські добровольчі відділи стоять в доколичних виницях, коло Подгерінга зосереджено чеські регулярні частини.

ПАТ повідомляє з Будапешту: Полонені чеські вояки твердять, що „терористи з відділів о. Волошина“ змусили їх до наступу на Мукачів під загрозою револьверів.

Бориславські вибори.

Львів, 10. січня 1939.

(К.) На іншому місці нашого часопису поміщуємо докладніше звідомлення з виборів до міської ради в Бориславі, які відбулися в неділю 8. ц. м. Вислід цих виборів та головню їх підготовка і переведення з українського боку мають важне загально-національне значіння. І тому займемося цими справами ближче.

До виборів допущено 4 самостійні листи. Польську проурядову, польську соціалістичну, жидівську й українську. Дотеперішній стан посідання зберегли лише жиди (11 мандатів), зате в польському таборі як з політичного, так і з національного боку ці вибори виявили досить поважні пересунення. Проурядовий табір утратив у користь українців і ППС п'ять мандатів, з чого самостійний Український Виборчий Комітет здобув два мандати. Тут треба підкреслити ще два незвичайно характеристичні явища: по польському боці потратили мандати провідники ОЗН (напр. добре нам відомий б. посол Войцеховський, якого переслідує від відомої уланської атаки на українців — якийсь „пех“), по українському боці — адається вперше у Бориславі! — українські соціалісти підняли свою класову солідарність — національній і пішли до виборів під національним, а не класовим прапором. Цей другий момент виростає понад льокальні умовини до загально національного значіння, особливо в сучасній хвилині. Це показує, що в українських масах почався нестримний здви́г національної солідарности, який повинен дати підставу не лише до скріплення українського господарського життя, але й до перебудови його політичної структури.

Та повертаймося до самих виборів у Бориславі. Їх вислідів очікувало ціле українське громадянство в Галичині, з великим зацікавленням. Це перші вибори в теперішній самоуправній каденції, які відбулися на засаді самостійної української листи, на яку пішли всі українці починаючи від націоналістів та кімчаючи соціалістами. Засада одної української листи і проведення виборів без компромісу дала дуже гарний вислід, бо не лише причинилася до льокального успіху, але й піднесла загальний настрій, який безумовно схилється до безкомпромісного змагання за слушні наші права на ґрунті обов'язуючих законів. І тому саме, що це перші вибори на цій засаді і перший успіх, вони для цілості українського політичного життя такі вартісні. Вони показали, що здорові первні національного самозбереження вміють перемогти наші гуртові, класові, чи особисті інтереси і тому стали зразком для всіх дальших виборчих актів. З цим вислідом бориславських виборів вступаємо у виборчий період з вірою, що здоровий інстинкт українських мас правильну тактику лише підсилить. Їй вказав Борислав: самостійній українській листи. Ця тактична засада повинна бути підпорядкована всі льокальні інтереси!

Очевидно, що ніякого, хочби й найкращого гасла не можна здійснити без праці. І це друге завдання, яке перед нами ставить сьогоднішня хвилиня. Так! До загально-національного значіння виростає сьогодні активність свідомих одиниць і зорганізованих груп. У випадку самоуправних виборів закон і розпорядки ставлять саме до цієї активності великі вимоги. Не можна ніяким чином допустити до того, щоб організаційне чи технічне занедбання з нашого боку ми потім ритували виборчим компромісом. Безумовно деяке пов-

Найбільша і тому
найдешевша українська
кооперативна

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

виконує в найкоротшому часі
твори, брошури, афіші та всілякі
інші друки. — Ціни дуже низькі.
АДРЕСА Львів, Ринок 10.

Ще одна сутичка?

Як подає Мадярська Телеграфічна Агенція, в суботу ввечерю дійшло до нового інциденту між Великими Гибцями, недалеко від Ужгороду. Мадярська гранична сторожа, що дістала підмогу з Ужгороду, відбила наступ

чеських регулярних військ та українських добровольців.

Чехи обкинули Гибці запальними гранатами; запалилися три дома.

—О—

Не тримайте
безужиточно дома

ДОЛЯРІВОК, ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОЗИЧОК ТА ЦІННИХ ПАПЕРІВ.

Пересилайте їх в депозит до

ПРОМ-БАНКУ

Львів, ул. Гродецьких 1. Тел. 292-15 і 200-15.

Охороняє цінні папери перед ірадіацією, знищенням та довідається про виграну згл. в речинці заїнасяють Вам відсотки.

крити злізство чи брак ініціативи, або не-
здарність гарною політичною фразою, мовляв,
національний інтерес каже не допустити тут
і тим до втрати свого статусу посіланця (ассесора,
радика) і тому треба шукати компроміс-
ного виходу. Дуже часто на практиці політич-
ний хід прикривають браком людей, занедбан-
ням, недостатньою підготовою і т. п. Мусимо а
цього переміщення попити громадянської
індолентії з політикою шити. Нехай можливі
втрати йдуть на рахунок національної боротьби
і політичної підготовки, нехай не затривається
лінія національних змагань там, де було гро-
мадянське занедбання! Теперішній самоуправні
вибори повинні піднести почуття відповідаль-
ності перед громадянством, вони повинні на-
креслити вирішні межі політичної і за-
садою, поміж політичними конвенціями і пе-
рехідними недостатками та навіть втратами. Пе-
ред нами іспит: чи потриваємо поставити наші
змагання на принципіальних шлях національних
змагань, а не на стежини особистої чи груп-
ової користі, хвилюючої вигоди або локальної
„сделки“?

В терені йде широка й жива підготовка. У-
прави волостей уже мають виборчі календарі,
які призначають, хто при якій комісії у гро-
мадах має сидіти, хоч вибори ще не розписані.
Ця вступна підготовка випадає для нас

мабуть некорисно, бо вона залежить від доте-
перішнього нашого стану посіланця на терені
самоуправи. А він для нас дуже некорисний,
особливо у самоуправі вищих ступнів. Та про-
те далі етапи самого виборчого акту у ба-
гатьох випадках дають нам змогу мати на йо-
го даліший хід співрішальний вплив. Згадаймо
хочби ролі виборчих повноважених, або
навіть самих виборців на випадок боротьби з
надзвичайними. Тому треба негайно потворити
по позитивній відповіді комітету з відповідників
усіх партій, а де це неможливо, треба настано-
вити мужів довіри, які хочби й були „партій-
никами“, себто членами тої чи іншої партії,
проте мусять бути національними мужами до-
віри. У виборчій активності повинні зникати
партійний стемпель! Ніяка українська партія
не повинна проводити цих виборів на власний
рахунок, для власного поширення!

Перед нами лежить мета, яку диктує сього-
днішній момент: солідарна національна актив-
ність, спільна дія на відтику самоуправи,
якою безпосередньо зацікавлені широкі кола
нашого населення. Цю спільну акцію мусимо
оперти на національно-політичній підставі.
Ідемо до самоуправних виборів та уважаймо
їх сьогодні тим, чим вони справді є: національ-
но-політичним актом величезного значіння.

— 0 —

Проф. Д-р АДАМ Г

орданус тепер

Ліндого 1 (рік Сениви)

зад кілька кілометрів схилами гір. Зве-
лізніші нема, як нпр. у Давосі, п-
електричними підоймами. Лещетар,
лещетарка, що хоче заощадити собі
чірні танці, сифрається вигідно на пас-
а дрогою понад ним (нею), і їздить
височінь. Колиж сонце кичить свій
жаль, надто короткий шлях, то місце
го обрання, заступає смолінг та балеву сукню,
при звуках південно-американського тампа фад,
прошита на верхах швайцарських Альп не гір-
ше, ніж у париських сальонах.

Приблизно від половини січня розпоча-
ються по всіх головних швайцарських осереж-
ках зимового спорту змагання на лещетах, са-
ках і леді. Розклад їх з точним визначенням у
головних учасників вже оголошено у спортивній
пресі. Вислідами тих змагань цікавляться міль-
ни людей більше, ніж франко-італійським ш-
пруженням, акціями Суєзького каналу, заво-
рожією Чемберлена до Риму та навіть грізні-
ми нової офензивної Франка проти Барселони.
Кожному своє, і на свій час. Зміна чистоти,
кажуть, є відпочинком. Коли це так, то спор-
тові змагання є справді найкращим відпочинком
серед тої небувало напруженої боротьби, з якої
складається піле сучасне європейське життя.
До того ж видється, що переможе справді той,
хто матиме найкращі нерви, а спорт їх гартує
очевидно найкраще.

З цього погляду треба палко привитати
все більший розвиток кожного, отже й зимово-
го спорту між українцями. Заохочувати кого-
з них перебути зимові ферії на швайцарських
верхах було б зайвим уже тому, що Швайцарія
є найдорожчим краєм цілої Європи. Минуло
вже й ті часи, коли сюди приїздили молоді ме-
ди з різних країв студіювати практично готель-
ярський фак, працюючи часом по готеліх
ще за їжу та приміщення, бо дозволяла на побити
легує роботу тут утруднено до крайньої міри.
Ці, розуміється, тим більше шкода, що україн-
маючи у своїх горах такі добрі умови для
зимового спорту й руху туристів та літників,
требають дуже знання готельярського факу.

Піле мабуть не можна спостерігати крає-
в у Швайцарії, яке значення має спорт у
їхній діяльності життя сучасної Європи. Окре-
мої широко розгалуженої, справді міжнарод-
ної організації, поза межами якої дитинство
хвіба СССР та опановані ним країни, має свій
пропис і торгівлю, свою пресу, свої писми і
вписані закони, свою мораль і світогляд. Ми
шукаємо шляхів до Європи, той спорт мусимо
повинен.

М. Даниш.

АТЛАНТИК

НИНІ

Козир над козирами!!

Найновіша фільма реж. Віліма Кайгаса, повня динаміки і небувалої акції!

Долина Велитнів

В гол. ролях: Вейн Морріс, Клер Тревор і Шарль Бінфорд.

Сніг у Швайцарії.

(Від власного кореспондента).

Женева, 3. січня 1939.

Є в світі країни, як нпр. Московщина, що
живуть з визиску праці чужих народів, а є і та-
кі, як нпр. Швайцарія, що живуть з відпочинку
інших, не лише в літі, а й зимою. Яким скарбон
є сніг на горах, переконалися нпр. маляри на
своїх рівнинах, бо їх зимові спортові мусили
звезити рік-річно мільони пенге до Семерінгу
та до інших сусідів, що мали сніг на горах. Зи-
мовий спорт не є забаганкою чи лише модою,
а поважним чинником тіловиховання й оздоров-
лення нашої генерації, спеціально сучасної мо-
лоді. Поважна частина працівників, особливо у
країнах, що мають власні вигоди зимового спор-
ту, бере відпустки зимою і доказує, що на гір-
ських верхах, в ідеально чистій повітрі, під про-
міннями зимового сонця можна відпочити і на-
брати нових сил не менше, ніж на березі моря,
ріки чи шукаючи прохолоди в зеленому сутінку
ліса. У Швайцарії може користати більшість на-
селення з утіх лещет не лише в часі зимових
відпусток, але і що невідомо! В Женеві нпр. можна
бачити що суботи по обіді, від грудня до по-
чатку червня часом, численних власників лещет,
що посідають коли не власних злітаних, то
принаймні до годинного чи французького
дирла, щоб дістатися чим скорше на Юру чи до
Горіншоль Савой та в швидкому русі по блиску-
чому снігу забути до попередніх тягар шоденної
праці. В якій мірі розвивається у Швайцарії
традиція сніжувати Різдво в горах на снігу, до-
казують числа спеціальних поїздів, яких вислано
понад тисячу в головних швайцарських дів-
ців. Значну частину їх призначили, правда, для
дуже численних чужинців, що з утіх кітків сві-
та приїхали перебути свої річкові ферії на
швайцарських верхах. Зимового спорту не ку-
раються тепер і мешканці найбільш гарячих
країн. На лещетах зливають своє подружжє
шастя сучасний володар Єгипту. Любить сонце
на снігу також улюбленець Ліги Націй, Ага-Хан.
А деяких з його індуських земліків можна пі-
знати на лещетах лише по турбані та барві ші-
он, мабуть не під зимовим сонцем.

Такі осередки зимового спорту у Швайца-
рії, як Давос, Сан-Моріс, Ароза, Грінгенвальд,
Гаштаал та деякі інші набули собі не меншу
славу, як Остенда, Трувіль, Біаррі, Канни, Віа-
редіо та інші купальні осередки в літі. Швай-
царія завдячує своїм зимовим курортам не лише са-
мій природі. Справді лише тут, у серні Європи,
знаходяться на відпочинку майже двох тисяч
кістрів широкі схили гір, озані майже цілу зи-
му сонцем і захищені ще відомими горами від
аноних вітрів. Багато значить також сонячність

сприт та організаційний хист самих швайцарців,
так само зрештою, як і постійна наявність дуже
поважних капіталів, потрібних для того, щоб
приняти гідно „дорогих“ гостей з цілого світа,
призначені до найбільш вибагливого ком-
фарту, а власливо до аксусу. Зимовий спорт
женевського чи цюрихського робітника і верхів
міжнародної сметарки речі зовсім різні. Самих
розкішних готелів понад хмарами, що закрива-
ють сонце від звичайних європейців більшу на-
стину зими, та вигідного получення з цими го-
телями ще не вистає. Треба ще зменшити
„спортовцям“ тягар виходити на гору і збіль-
шити тимсамим можливості і приємності швид-
кого руху адля. У деяких курортах, як нпр. у
Сан-Морісі, це вже досягають серпентинами са-
мої гірської залізничі. Досить поїхати дві-три
стації угору, щоб здобути можливість летіти на-

Що скаже ОЗОН в українській справі?

В січні підпишуть таку декларацію в українській
Нові політичні комбінації на Волині. — Москва і
тивні калькуляції й

Варшава, 5. січня 1939.

В найповажніших варшавських пресово-
політичних колах ведуть від кількох днів ожив-
лені розмови на тему проекту нового закону,
що його внесе Озон до маршалківської булавки
сойму в справі меншин, м. ін. також меншин
української. Точних даних цього законопро-
екту покищо нема. Запитуємо лише, що самі
озонові круги мають слабу надію превести свій
законопроект і трактуватимуть його радше як
свого роду демонстрацію, чи відповідь на деякі
попередні соймові законопроекти... Дискуту-
ючи про що майбутню подію, зорієнтовані полі-
тики асладують відомий паразитарний кон-
флікт між віцепрем'єром Квятковським та полк.
Вендолом та висловлюють цікаву гадку, що він
був також викликаний консенсусом припинити
вбавляти соймові жести.

Ація Озону позначила ініціативу акцією
групи польських редакцій і молодих політи-
ків, щоб проголосити заповідану вже „Ділом“
декларацию в українській справі.

Як довідуюся, група „Політична“ виготови-
ла вже проект такої декларації, яку підпишуть
ліська точної корекції новозаснований „Легіон
Молодих Польських“ на чолі з б. командантом
Легіону Молодих, а тепер банальним тоталітчи-
ним татієм, п. Мрозавіцким, група тихозанка
„Зелена“ під фактичною керівною редакцією

справі. — Роль Озону і мін. Понятовського —
інтригують. — Персоналії, підгуки, персон-
анонімові інтервю.

Кржижковського (з кабінету міністра Поня-
товського), одного з тверезіших польських полі-
тиків. Серед підписаних згадуються далі —
Млодих „Сел“ на чолі з п. Гератом, відомі „Легіон
Молодих“ і врешті — що ще дотепер невідомі
— молоді „Вісти“ та радикальна „Фаланга“. По-
реговори з представниками тої останньої п. Ле-
ковським не дали ще позитивного висліду.

Як оцінювати акцію польських журналістів
і політиків, агуртованих у цьому порозумінні?
Чи вона шира, чи треба в ній добачувати
тактичний маневр?

На нашу гадку, не треба її розглядати як
тім другим кутком. Ініціатори цілої акції це —
М. Мрозавіцки, молодий польський політи-
крат, що для своїх демократичних поглядів
українцями цікавиться не зважаючи на
порвати відносини з власною родиною (я
його мати — відомі дівка „Строїмівська Про-
мисла“ і ред. „Кур'єра Вільного“ та „Легіон
Молодих“ в „Л. К. п.“ п. Желон-
Мрозавіцка); далі пп. Березинський і Ступ-
ський (секретар дир. Папроцького) — Млодих
успадієні з б. „Легіону Молодих“; пп. Аляш-
ський і Косинський — ширі прихильники
ролізми української справи з „Союзу Поль-
Демократ. Молоді“.

Значущість акції дуже велика. Катемі-
ни в відзначенні майже цілої української

закінченнями, але його ролю треба розглядати більш формально, як опікуна „Легіону“. Не виключено, що „українську декларацію“ підпишуть також представники деяких католицьких організацій польської молоді. Проголошення декларації слід сподіватися на кінець січня ц. р.

Чутка про ініціативну ролю мін. Понятовського і воеводи Юзевського в справі декларації — вигадана: факт лише, що зближені до мін. Понятовського волинські організації молоді під кермою п. Банаха вступають до порозуміння і підіймуть активну працю на українському терені. Мусимо підкреслити, що акцію польської молоді намагаються торпедувати... молоді москалі у Варшаві, про що згодом поінформуємо докладніше. Тоталістичний „Зачин“, як орган полк. Венди, декларації не підпише, не зважаючи на виразні симпатії.

Ініціатори декларації рахуються з ріжносторонніми перешкодами й атаками.

Пропагандивної акції нової групи піднялася м. ін. відома Польська Аграрна Агенція. Початки тої праці неаручні. Оце в одному з останніх бюлетенів помістила ця агенція неповажне інтерв'ю з анонімовим українцем, що заломивши руки над „германофільством“ українців, патетично висловив зворушеному ред. П. А. А. погляд, що „Русь ще найлегше договориться колісь з ляхом...“

Після такого „інтерв'ю“ слід побажати розумній польській ініціативі — більш політично вироблених пропагандистів.

У Варшаві звертають увагу на факт, що молоді польські українці в політичному розумінні цього слова — поминули ред. В. Бончковського і його пресу.

КТВ.

„ЛОТО“, Львів, Синіуська 21.

ВИБАГЛИВІ
БАЛЕВІ СУКНІ Поручає **„VOGUE“** передше Брати Штаббер
Ф р м а Л Ь В І В, пл. Марійська 6—7.

З польської преси.

Наш кореспондент „Газети Польської“ у Карпатській Україні.

Отой кореспондент — це захований за скромними буквами в. ль. чоловічок. Дали бідодасі пару золотих та жмінку відповідних інструкцій і казали їхати в Карпатську Україну. Во ще мало спрепарованих спеціально телеграм ПАТ-а про „зненавистозни ржонд Волошин“, про „боюфкі терористуф українськіх“ і т. д. Треба, щоб „власний кореспондент“ польського півофіційного органу написав польськими читачам усю „правду“ про Карпатську Україну. Пан „в. ль.“ не в тім битий: поїхав, побачив і написав... Ушкварив такий репортаж, що редактор „Газети Польської“ аж прищмокнув. Передовсім пан в. ль. подав усю, що писав з Карпатської України, у знаках введення. Отже Карпатська Україна у нього „державна“, Хуст — „столиця“, о. Волошин — „прем'єр“, мін. Ревай — „міністр“, рада міністрів — „рада“ і т. д. Подумайте, який легкий спосіб обезцінити, адискредитувати, просто звінечити. Чи

після того геніяльного репортажу хтонебудь може ще вірити чи хочби навіть думати, що там, за Карпатами є справді якась держава, якийсь уряд?...

Передовсім такий міністр Ревай не сидить дома, не пильнує бюро. Пан кореспондент „Газети Польської“ хотів конче з ним поговорити, а його нема і нема.

„Чужинний журналіст, — читаємо — що пробуває за границею, звик починати свою працю від офіційного оголошення свого приїзду шефові власне такого уряду (тобто уряду пропаганди — Ред.). Тому телефоную до президії ради міністрів і довідуюся, що д-ра Комаринського нема, бо виїхав... до Берліна. Телефоную за два дні — ще не вернувся. Чекаю ще два дні. Вернувся, вже урядую. Але пізня година, тому відкладаю відвідини на завтра. Ранком я в голю будинку президії ради міністрів. Тут

повно членів „Січ“ в сірих одностроях. „Чи є д-р Комаринський?“ — питаюся першого з краю. — „Нема“. — „А де?“ — „У Берліні“. — „Хто його заступає?“ — „Романюк, але і його нема. Він теж у Берліні.“ Я мешкав у Хусті, звідки, як відомо, до Берліна дуже далеко. Якщо не для д-ра Комаринського, то для мене. Так вийшло, що польський журналіст не склав візити шефові пропаганди.“

Ну, чи можна брати поважно такого міністра? Польський журналіст чекає на нього два дні і потім ще два дні, а він сидить собі... у Берліні. Так, власне у Берліні після трьох крапок. Ви знаєте, що пан в. ль. у такий делікатний спосіб хотів сказати? Всякі ендеки пишуть ясно, біразно, а пан в. ль. — три крапки і розумійте язици. Власне: пан кореспондент „Газети Польської“. Каже пан в. ль., що йому так далеко до Берліна. Може бути. Але декому з його високоставлених земляків напевно було ближче і не тільки до Берліна.

Або поїхав пан кореспондент до містечка, що колись звалось Акна Сятіна. Тепер Сятинські Доли. Каже, що це 80 км. від Хусту на карпатоукраїнсько-румунському пограниччі. Вступив до невеличкого ресторану. Власник — маляр.

„На сааі і при буфеті крутиться багато селян. Всі без винятку говорять або по румунськи або по малярськи. Мало що не напроти того ресторанчика стоїть чудовий триповерховий будинок. Новочасна архітектура, великі сааі, широкі вікна, багато повітря і світла. Напис у чеській мові каже, що це „школа імені Т. Г. Масарика з чесько-словацькою мовою навчання“. Отже людність малярська і румунська, школа

Д-Р ЮЛІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

Митрополит Шептицький і Закарпаття.

З МОЇХ СПОГАДІВ.

~~Мазенька Закарпатська Україна одобула державну самоуправу і внаслідок цього Україна й українська справа стала голосна в цілому світі. Але ще не так давно світ не знав майже нічого про Україну, що вже й казати про Закарпатську Україну, де українську національну свідомість придушили маляри, які в часі світової війни заборонили навіть уживати українську азбуку. Все те приводить мене на газку затишних, які нощу тут навести.~~

Дня 22. лютого 1899 р. іменували станіславським владикою молодого вченого (д-р філософії, права й теології), ігумена оо. Василя Андрея гр. Шептицького, що хоч вихований на чужині і серед чужого нам оточення на підставі власних студій та історії свого роду став свідомим українцем, вернувся до обряду своїх батьків і до свого українського народу, серед якого його великі предки займали визначні становища і лишили чималі заслуги.

Молодий владика прийшов до Станіслава вже з готовим великим планом праці для національного осявднення свого народу: зєднання його під церковним і національним оглядом. Його діяльність у цьому напрямі тут, у краю, загально відома. Але при цьому він не забував за Наддніпрянську Україну. Іздив туди кілька разів „інкогніто“, і крім цього склав план навіщення Холмищини і згуртував усіх священиків — холмищаків з тим, що на випадок заведення в Росії конституційного ладу, вони мали вернутися кожний до своєї парохії на Холмищині, в якій передтим був парохом. Мав на увазі й інші країни, де живуть українці. Організував церкву в Америці, писав туди священиків, організував єпископства. Першим

єпископом у Заучених Державах став його вбравець С. Оргинський і в Каналі Н. Будка. Сам особисто їздив до Америки, щоб візитувати церкву і планати тамешні церковні і національні відносини. Особисто візитовав і буковинські парохії.

Пам'ятав також і про Закарпатську Україну, що була тоді під Мадярацїною. Вже з самого початку, від першої хвилини назначення його станіславським єпископом він порішив навіязати з нею тісні взаємини, щоб переломити той кордон, яким малярська влада замкнула її перед світом і в першу чергу переломити національного осявднення і церковного та національного зближення з Галичиною.

Перший крок у цьому напрямі владика зробив зараз після свого призначення. Згідно з нашим обрядом, щоб поставити в єпископи треба трьох єпископів — святих. В Галичині було взагалі лиш три єпископства, тому як котрий владика помер, і треба було поставити нового, українські єпископи мусіли запрошувати до чину посвячення як третього єпископа поляка. Це вже так було ввійшло у звичай і традицію, що здавалося, інакше вже й не може бути. Новий владика перший забажав, щоби його поставили в єпископи 3 владики гр.-кат. обряду. Він використав це, щоби навіязати взаємини з Закарпаттям. І виїхав на Закарпаття, щоб запросити на свого священика до Львова обох владик прихвильського й ужгородського. При цій нагоді владика відвідав василіянські монастирі і познайомився і навіязав зносини з тамешніми духовними колами.

Владика відвідав також і протоігумена закарпатських Василіян, що урядовав тоді в монастирі у Чернечій Горі, біля Мукачева, і під впливом владико Андрея о. протоігумен став свідомим українцем та його захоплення нашим владикою і звязки з ним не припинилися.

Оба закарпатські владики-малярони прийняли нашого владика дуже чемно заявляючи не-

лику радість з його відвідин та обіцяли прибути на його свячення.

Правда, з цього ніщо не вийшло, бо на сам день свячення будапештєнський кардинал назначив зїзд малярських єпископів у Будапешті й оба закарпатські владики туди поїхали, але навіязані з Закарпатською Україною взаємини не припинилися і мали великий вплив на її осявднення. З того часу львівські богослови постійно листувалися з закарпатськими.

До львівської духовної семінарії наш владика, вже як митрополит у Львові прийняв богослова Нкравія з Бачки, крижевацького єпископа, батька і духового провідника наших бачваців і кольоністів у Босні і Герцеговині, теперішнього першого єпископа Карпатської України. Навіязання взаємини з Закарпаттям кирило-методієвськими зїздами на Моравії, в яких закарпатське духовенство брало участь, дружні співпраці нашого Митрополита з владикою Гебоем, зїзди єпископів у Львові і в Римі, це все послідовні кроки у плановій праці нашого Митрополита.

При нагоді приходить мені на газку прогуляку на Закарпатську Україну, яку я улазив у наші Зелені Саята в 1908 р. Як молодий кандидат адвокатури я практикував тоді в канцелярії мого стрийного брата, посла до сойму і державної ради, адвоката д-ра Евгєна Олесницького у Стрию. Кожну одиницю, що надалася до праці, запрягали там до роботи. Я був там заступником голови „Сокола“, працював у політичній організації, кооптували мене до виділу „Просвіти“, що під проводом д-ра Евгєна Олесницького була тоді справжньою центровою праці у Стрийщині, праці освітньої, економічної і політичної. Мені припало завдання зєструвати читальні округи, до якої на дежала тоді і Скільщина. Цей обов'язок я виконував совісно, бо — як свідчать друковані звіти філії „Просвіти“ в Стрию — я обїхав тоді всі читальні і то навіть найдаальші у Скільщині. (Докінчення буде).

зацікавленнями, але його ролі треба розглядати більш формально, як опікуна „Легіону“. Не виключене, що „українську декларацію“ підпишуть також представники деяких католицьких організацій польської молоді. Проголошення декларації слід сподіватися на кінець січня ч. р.

Чутка про ініціативну ролі мін. Понятовського і воєводи Юзевського в справі декларації — вигадана: факт лише, що зближені до мін. Понятовського волинські організації молоді під керівництвом п. Банаха вступають до порозуміння і підіймуть активну працю на українському терені. Мусимо підкреслити, що акцію польської молоді намагаються торпедувати... молоді москалі у Варшаві, про що згодом поінформуюмо докладніше. Тоталістичний „Зачин“, як орган полк. Венди, декларації не підніме, не зважаючи на виразні симпатії.

Ініціатори декларації рахуються з ріжносторонніми перешкодами й атаками.

І пропандивної акції нової групи піднялася м. ін. відома Польська Аграрна Агенція. Початки тої праці незручні. Оце в одному з останніх бюлетенів помістила ця агенція неповажне інтерв'ю з анонімовим українцем, що заломивши руки над „германофільством“ українців, патетично висловив зворушеному ред. П. А. А. погляд, що „Русь ще найлегше договориться колісь з ляхом...“

Після такого „інтерв'ю“ слід побажати розумній польській ініціативі — більш політично вироблених пропагандистів.

У Варшаві звертають увагу на факт, що молоді польські українці в політичному розумінні цього слова — поминули ред. В. Бончковського і його пресу.

КТВ.

„Л О Т О С“, Львів, Синюська 21.

вибагливі
БАЛЕВІ СУКНІ

Поручає
Ф Р М А

„VOGUE“ передше Брати Штаббер
Л Ь В І В, пл. Марійська 6 — 7.

З польської преси.

Пан кореспондент „Газети Польської“ у Карпатській Україні.

Отой кореспондент — це захований за сьромними буквами в. ль. чоловічок. Дали бідоласі пару золотих та жмінку відповідних інструкцій і казали їхати в Карпатську Україну. Бо ще мало спрепарованих спеціально телеграм ПАТ-а про „зненавистоні ржонд Волошин“, про „боюфкі терористуф українських“ і т. д. Треба, щоб „власний кореспондент“ польського півофіційного органу написав польським читачам усю „правду“ про Карпатську Україну. Пан „в. ль.“ не в тім битий: поїхав, побачив і написав... Ушкварив такий репортаж, що редактор „Газети Польської“ аж прищмокнув. Передовсім пан в. ль. подав усе, що писав з Карпатської України, у знаках наведення. Отже Карпатська Україна у нього „держава“, Хуст — „столиця“, о. Волошин — „прем'єр“, мін. Ревай — „міністр“, рада міністрів — „рада“ і т. д. Подумайте, який легкий спосіб обезцінити, здискредитувати, просто знівечити. Чи

після того геніяльного репортажу хтонебудь може ще вірити чи хочби навіть думати, що там, за Карпатами є справді якась держава, якийсь уряд?...

Передовсім такий міністр Ревай не сидить дома, не пильнує бюро. Пан кореспондент „Газети Польської“ хотів конче з ним поговорити, а його нема і нема.

„Чужинний журналіст, — читаємо — що пробуває за границею, звик починати свою працю від офіційного оголошення свого приїзду шефові власне такого уряду (тобто уряду пропаганди — Ред.). Тому телефоную до президії ради міністрів і довідуюся, що д-ра Комаринського нема, бо виїхав... до Берліна. Телефоную за два дні — ще не вернувся. Чекаю ще два дні. Вернувся, вже урядую. Але пізня година, тому відкладаю відвідини на завтра. Ранком я в голю будинку президії ради міністрів. Тут

повно членів „Січі“ в сірих одностроях. „Чи є д-р Комаринський?“ — питаюся першого з краю. — „Нема“. — „А де?“ — „У Берліні“. — „Хто його заступає?“ — „Романюк, але і його нема. Він теж у Берліні.“ Я мешкав у Хусті, звідки, як відомо, до Берліна дуже далеко. Якщо не для д-ра Комаринського, то для мене. Так вийшло, що польський журналіст не склав візити шефові пропаганди.“

Ну, чи можна брати поважно такого міністра? Польський журналіст чекає на нього два дні і потім ще два дні, а він сидить собі... у Берліні. Так, власне у Берліні після трьох крапок. Ви знаєте, що пан в. ль. у такий делікатний спосіб хотів сказати? Всякі ендеки пишуть ясно, виразно, а пан в. ль. — три крапки і розумійте язиці. Власне: пан кореспондент „Газети Польської“. Каже пан в. ль., що йому так далеко до Берліна. Може бути. Але лекому з його високоставлених земляків напевно було ближче і не тільки до Берліна.

Або поїхав пан кореспондент до містечка, що колись звалось Акна Слятіна. Тепер Слятинські Доли. Каже, що це 80 км. від Хусту на карпатоукраїнсько-румунському пограниччі. Вступив до невеличкого ресторану. Власник — маляр.

„На салі і при буфеті крутяться багато селян. Всі без винятку говорять або по румунськи або по малярськи. Мало що не напроти того ресторанчика стоїть чудовий триповерховий будинок. Новочасна архітектура, великі салі, широкі вікна, багато повітря і світла. Напис у чеській мові каже, що це „школа імені Т. Г. Масарика з чесько-слованською мовою навчання“. Отже людність малярська і румунська, школа

Д-Р ЮЛІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

Митрополит Шептицький і Закарпаття.

З МОЇХ СПОГАДІВ.

Дня 22. лютого 1899 р. іменували станіславським владикою молодого вченого (д-р філософії, права й теології), ігумена оо. Василія Андрея гр. Шептицького, що хоч вихований на чужині і серед чужого нам оточення на підставі власних студій та історії свого роду став свідомим українцем, вернувся до обряду своїх батьків і до свого українського народу, серед якого його великі предки займали визначні становища і лишили чималі заслуги.

Молодий владика прийшов до Станіслава вже з готовим великим пляном праці для національного освідомлення свого народу; задумівши його під церковним і національним отавадом. Його діяльність у цьому напрямі тут, у краю, загально відома. Але при цьому він не забував за Наддніпрянську Україну. Ізлив туди кілька разів „інкогніто“, і крім цього склав план навернення Холмищини і згуртував усіх священиків — холмищаків з тим, що на випадок заведення в Росії конституційного ладу, вони мали вернутися кожний до своєї парохії та Холмищині, в якій передтим був парохом. Мав на увазі й інші країни, де живуть українці. Організував церкву в Америці, вислав туди священиків, організував єпископства. Першим єпископом у Злучених Державах став його вбранець С. Ортинський і в Канаді Н. Буджа. Сам особисто їздив до Америки, щоб візитувати церкву і пізнати тамошні церковні і національні відносини. Особисто візитував і буковинські парохії.

Пам'ятав також і про Закарпатську Україну, що була тоді під Малярщиною. Уже з самого початку, від першої хвилини назначення його станіславським єпископом він порівняв планувати з нею тісні відносини, щоб

ломити той кордон, яким малярська влада замкнула її перед світом і в першу чергу перед спробами національного освідомлення і церковного та національного зближення з Галичиною.

Перший крок у цьому напрямі владика зробив зараз після свого призначення. Згідно з нашим обрядом, щоб поставити в єпископи треба трьох єпископів — святих. В Галичині було взагалі лиш три єпископства, тому як котрий владика помер, і треба було поставити нового, українські єпископи мусіли запрошувати до чину посвячення як третього єпископа поляка. Це вже так було ввійшло у звичай і традицію, що здавалося, інакше вже й не може бути. Новий владика перший забажав, щоб його поставили в єпископи 3 владики гр.-кат. обряду. Він використав це, щоб навізати взаємини з Закарпаттям. І виїхав на Закарпаття, щоб запросити на свого свячення до Львова обох владик пришівського й ужгородського. При цій нагоді владика відвідав василіянські монастирі і познайомився і навізав зносини з тамошніми духовними колами.

Владика відвідав також і протоігумена закарпатських Василіян, що урядовав тоді в монастирі у Чернечій Горі, біля Мукачеве, і під впливом владики Андрея о. протоігумен став свідомим українцем та його захоплення нашим владикою і звязки з ним не припинилися.

Оба закарпатські владики-малярони прийняли нашого владика дуже чеменно завітаючи велику радість з його відвідин та обіцяли прибути на його свячення.

Правда, з цього ніщо не вийшло, бо на сам день свячення будапештський кардинал назначив зїзд малярських єпископів у Будапешті й оба закарпатські владики туди поїхали, але навізавши з Закарпатською Україною взаємини не припинилися і мали великий вплив на її освідомлення. З того часу львівські богослови постійно листувалися з закарпатськими.

По львівській духовній семінарії наш вла-

дика, вже як митрополит у Львові прийняв богослова Нярадія з Бачки, крижевацького єпископа, батька і духовного провідника наших бачанців і колоністів у Босні і Герцеговині, теперішнього першого єпископа Карпатської України. Навязавши взаємини з Закарпаттям кинило-методіськими зїздами на Моравії, в яких закарпатське духовенство брало участь, дружина співпраця нашого Митрополита з владикою Гебом, зїзди єпископів у Львові і в Римі, це все послідовні кроки у пляновій праці нашого Митрополита.

При нагоді приходив мені на гадку прогулянка на Закарпатську Україну, яку я уладив у наші Зелені Святи в 1908 р. Як молодий кандидат адвокатури я практикував тоді в канцелярії мого стрийного брата, посла до союму і державної ради, адвоката д-ра Евгена Олесницького у Стрию. Кожну одиницю, що надалася до праці, запрягали там до роботи. Я був там заступником голови „Сокола“, працював у політичній організації, кооптували мене до виділу „Просвіти“, що під проводом д-ра Евгена Олесницького була тоді справжньою централею праці у Стрийщині, праці освітньої, економічної і політичної. Мені припало завдання люструвати читальні округи, до якої на лежала тоді і Скільщина. Цей обов'язок я виконував совісно, бо — як свідчать друковані звіти філії „Просвіти“ в Стрию — я обїхав тоді всі читальні і то навіть найдавніші у Скільщині.

Дві з тих читалень, у Жупанні і Калмці, находилися, правда в стрийському повіті, але були вже за Карпатами, по малярському боці. Там я стрічав селян з Закарпаття. Говорив з ними. Зацікавили мене дуже тамошні обставини і я вирішив відбути прогулянку на Закарпаття. Я дібрав собі трьох товаришів, директора Молочарського Союзу зі Стрия, Дениса Сембратовича, і двох академиків: Мусієвича і Савицького. Ми виїхали залізницею до Мукачеве.

(Докладніше буде).

чеська, а „держана“ — „Карпатська Україна“. Чому?

Це одне з тих багатьох „чому“, на які відповідає пан в. л. не прозвучіло. Але то не у відповіді причина. Трудно. Не хочемо з відомих причин поставити пану в. л. андальотичного питання. А хто зна, чи не промовило б до нього... Часом буває...

Коли пан в. л. пише про карпатоукраїнський уряд у знаках лаведення, то ясно, що він дуже здивований, що той уряд дуже популярний у Карпатській Україні. Він не вірить „Ноніф Свободи“, коли вона пише, що людина, ентузіастично прийнявши міністра Ревая в часі його поїздки по краю, Розуміється: адже ПАТ каже, що „држона Волошина знаєнавідзони“.

Ще один уривок для характеристики ко-
респондентів пана в. л.

„Рантій зую на собою проінзаний звук кліксон. Відступно набік. Праворуч зі швидкістю 120 км. мчить чудова чорна лімузина. Реєстраційний знак: Р — 2. Отже держаний самохід. Перше число зарезервоване для самого Волошина; Ревай мусить задовольнитися другим числом.“

Ні, сховайтеся всіякі кореспонденти і спеціальні виставники Таймс-Іа, Тан-Іа і Матен-Іа, що шлітетеся до світі! Сховайтеся всіякі Нікербокери тай взагалі ловці політичних сензацій! Чи замітив хтонебудь з вас, що міністр Ревай їздить лімузиною ч. 2., не ч. 1., яка зарезервована для прем'єра Волошина? І де та „Газета Польска“ викопала такого бистроума? Треба побоюватися, що хлопа так і вкопять до якогось концерну Герста. Кар'єра мурована! Але що тоді „Газета Польска“ зробить?

КАПЕЛЮХИ
СВЕТЕРИ, ТРИКОТИ

мужеські
від 6.50 до 34.—
жіночі і мужеські

поруцає
Е. ДУМИН ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4.

Підстава до розв'язки східної проблеми.

„Веку Нові“ (з 11-го січня н. р.) умістив статтю про польську східну політику п. наг. „Пачеми до Сходу. — Рози окраїн у великодержавній політиці“. Автор цієї статті стверджує, що польська політика займалася досі західними справами залишаючи обогом схід. Чому? — питається. — Чому польська політика довела до того стану, що, чого „не можна заперечити, український інструмент“, який поляни „моган 20 літ формувати й виховувати“, тепер викоплюється їм з рук і відпихає:

„Отож гадаємо, що тут головною причиною був і є стан східних окраїн... Для Польщі, що хоче вести чинну політику супроти Росії, підстава всяких політичних діянь знаходиться на східних окраїнах. Тут мусять бути і „вихідні точки“ й „атракційні осередки“ й „огнища“. Але до цієї цілі ті окраїни не нахилилися і ще сьогодні не надійшли.“

Рідучи за думкою Вісмарка, що вився б розв'язати польську пробаему на землях царя, але під умовиною, що польська справа зникне з меж Німеччини, автор статті у „Веку“ твердить:

„Польська політика не раніше мотиме позвонити собі на великі східні операції, аж матиме розв'язані руки на власних східних землях... При цьому треба підкреслити, що „опанування східних окраїн“ зовсім не є однозначне з нормалізацією чи пактом,

заключеним з групою українських політиків. Це „опанування“ треба розуміти у найповнішому змісті; отже справжня супрематія державного елементу, справді панівне становище польської державної і політичної культури, справді рішальне значіння польської сили. „Опанувати“ окраїни значить створити тут не тільки сильне заплія для зовнішнього діяння, але і стан, що виключав би небезпеку всяких пуганин і неспокоїв, ферментів та ірредентів на випадок, якби по той бік Збруча створилася не уявна українська держава, та в Мінську справжня столиця справжньої Білорусі.“

Автор твердить, що до такого „опанування“ окраїн треба вести спеціальну політику і радше, що така політика вже започаткована. Це — створення... Секретаріату Порозуміння Польських Суспільних Організацій. „Не відірвані концепції, але польський стан посідання — читаємо — це ключ й умовина всякої дальшої ініціативи“. Тобто підстава для розв'язки східної проблеми для Польщі по думці автора з „Веку Нового“ — це політика СППОС-у. Словом те, про що ми вже нагнали багато в усій польській пресі найрізноморідніших політичних відтінків від ендеків до демократів: у Польщі нема і не може бути української справи.

Радієва промова прем'єра О. д-р Волошина у Свят Вечір.

На Святий Вечір, а год. 17.30 всі чеські та словацькі радіосисильні надали українську частину промови президента Гахи з 24. грудня 1938; описав промову прем'єра О. д-ра Волошина.

„На початку Нового Року — почав прем'єр — вітаю горячо всіх карпатських українців та братів чехів і словаків. У минулому році пережили ми важкий біда, але завдяки Божому Провидінню, ми витримали його і пережили. Новий державний устрій усував зношів нас спори, недовіра й тертя, витворив взаємне довіра. Тепер стоїмо перед найважливішими справами — першими справами у своїй державі. Наша держава стрічає новий рік з великими надіями. З Божою ласкою ми дістанемо свободу. Хай це буде для нас найбільшою заплатою за всі наші бої.“

Карпатська Україна вітає О. Олесея.

(Власна кореспонденція).

Хуст, 3. січня 1939.

Сьогодні відбулося тут величаве святкування 60-літнього ювілею О. Олесея, якого запросили на цей день до Хусту. На честь поета виставлено вперше його драматичну поему „Пад Дніпром“, у присутності прем'єра д-ра А. Волошина, начальника Міністерства Освіти А. Шефана та інших вищих урядових осіб Карпатської України (міністр Ревай був у тому часі у Празі).

На спеціальну уагу заслуговує праця „Нової Сцени“, що виставля „Понад Дніпром“. Цей молодий театр, під керівною освіченого й талановитого режисера-балетмайстра Володимир Лібановського; дав чудові спейні з цієї фантастичної поеми і прекрасний балет.

Театр був повний. Ювіляти і ванду обавіно вітали.

П.

Алькоголь і тютюн сприяють умовній розв'язці

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОДУКТ

О. ЛЕВИЦЬКА І СНА
ЛЬВІВ, МОРЕЦЬКОГО 31.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ ДО МІСЬКИХ РАД.

На терені львівського воєводства розпочали вибори до міських рад в Ярославі і Савині — 15. січня н. р.; у Лежайську, Куликові і Мостках Великих — 22. січня, в Немирові — 3. лютого, в Раві Руській і Ужові — 12. лютого, в Жовківі — 19. лютого, в Сокалі і Белзі — 6. березня, в Яричові Новій — 4. квітня.

ВИСЛИДИ ВИБОРІВ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД НА ВОЛИНІ.

До 4. ц. м. відбулися вибори в 166-ох виборчих округах у львівському повіті. З виборів обрано 2371 радних і, стільки заступників. Зпоміж вибраних є 1345 українців, 561 поляк, 153 німців, 52 чехів і 53 інших національностей.

Інцидент під Мукачевом зліквідовано.

(не фарба)
мр. В. Пазьдзєрського
привертає
свого волосся
давнім колір

а **Mag** №. 1
усуває парплі
і хоронить во-
лосся перед
випадом.

НЕ БЕРУТЬ НА СЕБЕ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ...

Мадярський уряд повідомив про подробиці інциденту німецьке й польське посольство та вислав до Праги протест, в якому підкреслює, що не бере на себе відповідальності за можливі наслідки інциденту. Мадярська рада міністрів рішила поробити всі можливі кроки, щоб забезпечитися перед подібними несподіваними атаками на інших граничних відтинках.

жіночі і мужеські одяги

поручає по знижених цінах

ШАПІРА вул. Личаківська 1

МАДЯРСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

Мадярський шарже д'аффер зложив протестайну ноту на руки посла Крно, який приїхав його в імені мін. Хвальковського.

Нота скидає відповідальність за втрати в людях і матеріальні шкоди на праський уряд

та заповідає, що поробить заходи, щоб у майбутньому такі несподіванки не заскочили населення.

МІШАНА КОМІСІЯ.

Посол Крно висловив погляд, що це чисте локальний інцидент. На місце вислано вищого старшину, щоб припинити акцію з чеського боку. Він обіцяв гостро покарати винуватців та запропонував утворити мішану комісію, на що Мадярщина погодилася.

НЕВТРАЛЬНА СМУГА.

МІШАНА КОМІСІЯ ДІЙШЛА ДО ПОРОЗУМІННЯ У СПРАВІ ІНЦИДЕНТУ. РІШЕНО ВИМІНЯТИ ПОЛОНЕНИХ ТА ВИЗНАЧИТИ ПО ОБОХ БОКАХ КОРДОНУ НЕВТРАЛЬНУ СМУГУ. ОБІ СТОРОНИ ПРИНЯЛИ ЦІ УМОВИНИ.

Чесько-словацький військовий аташе відвідав заступника шефа П. відділу ген. штабу в Будапешті та обговорив з ним ситуацію після інциденту. Обі сторони висловили надію, що на майбутнє вдасться запобігти подібним інцидентам.

Чеські війська евакуували околицю Мукачева.

Не мадяри нарушували кордони, лиш...

„терористи Волошина“ в чеських одностроях.

Мадяр. джерела подають до відома, що „терористи Волошина“ дотепер кілька разів переходили границю, нападаючи на села по мадярському боці.

8. грудня м. р. дійшло до сутички з терористами в селі Радванці коло Ужгороду. За кілька днів у цій самій місцевості дійшло до сутички між терористами і граничною сторожею, що дістали поміч та вспіли прогнати „відділи Волошина“. В грудні чехи улажували постійні перестрілки в околиці Ужгороду й Мукачева, щоб тримати доколичне населення в постійному страху. 20. грудня військове коман-

дування перенеслося з Ужгороду; тоді терористи вдерлися на мадярську територію.

Провід „терористів Волошина“ є в руках міністра Ревая. Терористи були дотепер убрані по цивільному — тепер вони носять чеські військові однострої. (!)

В околиці Мукачева чимало терористів попало в полон. В тутешніх політичних колах твердять, що гостра протимадярська кампанія, яку веде чесько-словацька преса, не зважаючи на приязні заяви керівників чеської політики, мала на меті приготувати збройну акцію.

— о —

Ковдри, матраци, коци

підушки з пір'я, простирала, пошевки, ручники і обрус продає одинока українська фірма:

М. Проць Львів, Ринок ч. 14.

Власний виріб

Фабричні ціни

Вісти з Карпатської України.

ПЕРЕДВИБОРЧІ НАСТРОЇ.

Пресова Служба Карпатської України повідомляє:

Карпатська Україна приготується до соймових виборів. Будуть це перші вибори у своїй автономній державі і населення вповні уваляє собі вагу того моменту.

Хоч речинське виборів ще не установлений, настрій передвиборчий вже помітний. Але якже відмінний від тої передвиборчої кампанії, якої свідками ми були за попередніх 20 років! Давніше їздили по селах всякі партійні агітатори та обіцяли, алькоголем і грішми старалися переконувати, що лиш їх партія спасе край, що на їх листі лиш чесні люди, а кандидати противників — це злочинці, хабарники, зрадники... Нераз останнім „переконливим“ аргументом був ніж або кід, вирваний з плота.

Партійництво, що так розбивало наш нарід, пропало на віки. І якщо хтось плаче за партійництвом, то лиш ті, що через нього шукали собі наживи.

А нарід сам відітхнув, немов камінь звалився з його грудей. Село перероджується. Куди лиш не доводилося мені поїхати, стрічав людей з жовто-блакитними стрічками на грудях, всюди лиш довелось чути побажання, щоб при виборах ставлено одну українську листу. Говорять громадяни: „Не може бути іншої листи, бо всі ми одно: українці, і всі за нашою українською мовою“.

Заоружили і такі правдиві були слова старенького дідуся Сидора Росохи, які він промовив на зборах у Нижньому Бистромі: „Люди, довго ми ходили чужими дорогами і партіями, аж тепер знайшли нашу дорогу. У нас може бути

лиш одна партія: українська, з одною програмою: добро українського народу.“

А це нині слова цілої Карпатської України.

30 ПОСЛІВ ДО СОЙМУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Карпатоукраїнський міністр Ю. Ревая дав інтерв'ю представникові „Ессенер Національ-пайтунг“ про майбутні вибори до карпатоукраїнського сойму, що відбудуться найпізніше з кінцем березня. Український уряд хоче, щоб в соймі засідало 30—35 послів, тобто один посол на 20.000 громадян. Німці будуть заступаєні одним послом, хоч не достатє їм виборчого числа. Також мадяри матимуть одного посла. Не може бути сумніву про те, що українці у своїй федеративній державі однодушно висловлять довіру своїй рідній владі з о. Волошином і Реваям на чолі.

ПРОПОЗИЦІЯ ВИМІНИ УЖГОРОДУ Й МУКАЧЕВА?

У мадярській пресі появилася поголоска, бунімото карпатоукраїнський уряд запропонував мадярському виміняти Ужгород і Мукачів на 27 карпатоукраїнських громад, але мадярський уряд не прийняв цієї пропозиції.

Ця вістка робить вражіння мало правдоподібною.

У ПОЛЬСЬКОМУ КОНСУЛЯТІ У СЕВЛЮШІ ВИЗИЛИ ВІКНА.

К. У. П. (Карпатоукраїнська Пресова Служба) повідомляє:

Підчас маніфестації УНР і „Карпатської Січі“ в Севлюші трапився дуже загадочний інцидент: Невикриті досі особи — мабуть чужі

агенти — вибили шибви в будинку польського консуляту.

Уряд Карпатської України наказав перевести негайно дохождження, щоб викрити винуватців і висвітлити справу. Прем'єр о. д-р Волошин доручив висловити дипломатичному представництву Польщі від імени Карпатської України жал з приводу цього інциденту.

МАНІФЕСТАЦІЯ У СЕВЛЮШІ.

У Севлюші відбулась велика маніфестація місцевих відділів „Української Національної Ради“ і „Карпатської Січі“. У цьому святі взяло участь понад 2.000 осіб. У ньому взяв участь управитель міністерства віроісповідань, шкільництва й народньої освіти Августин Штефан, як представник прем'єра, та секретар ред. Іван Рогач.

Витаючи приваних в імені прем'єра А. Штефан закликав усіх, щоб вірно служили Батьківщині й боронили її інтегральности. Від „Карпатської Січі“ промовляв секретар Іван Рогач.

Маніфестація пройшла дуже величаво.

ДИПЛОМАТИ ВЕЛИКОДЕРЖАВ У ХУСТІ.

До Хусту приїхав представник французького посольства Жан Ля Руе та секретар американського посольства.

РЕДАКТОР „ТАЙМСУ“ ВИСЛОВЛЮЄ СИМПАТІЮ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ.

Редактор „Таймсу“, який приїхав до Хусту, заявив, що англійська публічна опінія є по боці українців, як взагалі по боці народів, що змагаються за незалежність.

12.000 СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ МАНІФЕСТУЄ.

З нагоди переїзду мін. Ю. Ревая відбулись у цій Карпатській Україні маніфестації солідарности з карпатоукраїнським урядом та українським народом. Ці маніфестації зорганізувала Українська Національна Рада; взяло в них участь 12.000 селян і лісових робітників.

БУДУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИМ ТЕМПОМ.

Майже всі центральні уряди з Ужгороду евакуовано до нової столиці Карпатської України, до Хусту. Однак для них не вистачало будинків і уряд приказав побудувати відповідні приміщення.

За 6 тижнів американським темпом побудовано цілий блок і вже дотепер стоїть готових 7 великих дерев'яних будинків. Канцелярії солідні, теплі і на днях перейде туди багато урядів, щоб увільнити тимчасово заняті шкільні будинки.

НОВІ ЗДОРОВЕЛЬНІ УСТАНОВИ.

При краєвій лікарні у Кривій коло Хусту, отворено діагностично-бактеріологічну стацію. Завданням її є поміч у поборюванні пошесних хоріб та превентивний бій проти них.

На просьбу населення мукачівської та середньосічівської округи буде 15. січня ц. р. отворена районна лікарня в Середньому. Буде це вже десята лікарня в Карпатській Україні.

СТОЛИЦЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В ЧИСЛАХ.

На основі статистики з 1930-го року мав Хуст 17.833 душ населення. З того українців 9.301 (52.25%), чехів і словаків 1.490 (8.36%), жидів 4.537 (25.43%), мадярів 1.383 (7.76%), німців 732 (4.10%), інших 22 (0.12%), чужинців 368 (2.05%). По віроісповіданні було в 1930 році: греко-католиків 7.491 (42.10%), ізраелітів 4.821 (27.00%), римо-католиків 2.698 (15.03%), православних 1.810 (10.30%), реформатів 509 (2.86%), безвіроісповідних 504 (2.83%).

Хуст зростає постійно від 1930-го року, крім того число його мешканців піднеслося значно через те, що він став столицею. Нині уряди оцінюють число мешканців Хусту на 30.000, отже на стільки, як Ужгород в останньому часі.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ЯЛИНКА В СТОЛИЦІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Дня 31. грудня поставлено й освітлено в Хусті першу українську ялинку в користь бідних дітей.

Недалеко відкритої Вайсбер (на мап.)
віна засипала прогулянку землетарів
шампа снігу злило 5-ох землетарів
Мі Сен Жан де Марієн налітаний
в Понісних злима засипала 5-ох землетарів

Під час рятувальної акції загинули два провідники.

В околиці Грайфенбург в Альпах лавіна засипала 8-ох селян. Завдяки негайній рятувальної акції вдалося вирятувати двох живих селян. У Каринтії лавіна засипала 4-ох селян, які звозили сіно.

ЛЕТУНСЬКА І ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В АРГЕНТИНІ.

На летовищі недалеко Буенос Айрес упав французький літак зі значної висоти і розбився. В катастрофі загинув летун та один подорожній.

Недалеко залізничної станції Ротіро зустрілися два особові поїзди. Два вагони зовсім розбиті. Одна особа загинула, 12 було ранених. До катастрофи дійшло тому, що один з машиністів не доглянув сигналів з остерогою.

ТРАМВАЙ НАЇХАВ НА ДІМ.

У Штутгарті вискочив з рейок трамвай, переповнений подорожніми і наїхав на закруті вулиці на дім. 12 осіб ранених.

ЗУДАР 5-ОХ САМОХОДІВ.

На автостраді Аугсбург—Мінхен дійшло в понеділок 9. ц. м. ввечері до самоходової катастрофи, в якій загинула одна особа, дві були ранені. До катастрофи дійшло внаслідок сильної мряки в околиці Лявтербах, де один само-

хід наїхав на другий. Опісля на оба самоходи наїхало ще три самоходи, бо шофери не доглянули перешкоди внаслідок мряки. Пожежна сторожа з Мінхен зайнялась усуненням перешкод.

ПОЖЕЖА ЛІСІВ У ЧІЛЕ.

В окрузі Меліпіля в Чіле вибухла грізна пожежа лісів на великому просторі і заподіяла велетенські шкоди. Пожежа знищила зовсім 8 хліборобсько-господарств. Рятувальної акції ведуть спеціальні рятувальні бригади.

НАГЛА ПОВІНЬ В АНГЛІІ.

В Англії температура підскочила нагло до 12 ступнів Цельсія. Внаслідок нагальної відлиги виступило з берегів 16 рік і затопили тисячі моргів поля і безліч домів по містечках і селах. У багатьох місцевостях стримано комунікацію, бо вода залила вулиці. Шкоди сягають кількості тисяч фунтів штерлінгів.

СТРАШНА СПЕКА І ПОЖЕЖІ ЛІСІВ В АВСТРАЛІІ.

У східній Австралії панує нечувана спека. В деяких містах температура дійшла до 47-ох ступнів Цельсія. У степі Вікторія горять ліси внаслідок спеки. Пожежа знищила безліч домів і запаси дерева. Побойються за долю багатьох мешканців.

Зїзд донської еміграції у Празі.

Як подає Аваз, у Празі почався зїзд донських козаків. Донський отаман ген. Попов закликає кореспондентів Аваза, що він не є лідер політичної партії, а вождь цілого народу, що має 15,000,000 душ і займає територію більшу, як 500,000 кв. км. між Україною, Кавказом, Чорним та Каспійським Морем. Він змагає до відбудови незалежної козацької держави, де обов'язувала б конституція, що її прийняли козаки в 1918. році. А перша стаття цієї конституції гласить, що землі, заселені козаками становлять суверенну незалежну державу під проводом отамана.

Перше наше завдання — заявив ген. Попов — є освободити козацькі землі від комуністичної влади. В цій боротьбі не можна нас ізольовати. От чому ми хочемо підтримувати добрі взаємини зі всіма нашими протикомуністичними сусідами, а особливо з українцями, з якими ми заключили союз у 1918. р. Українці вважають частиною своєї території Донбас, який до приходу большевиків належав до області Донського Війська; вірю, що в цій справі дійдемо до порозуміння.

Російська емігрантська преса пильно слідкує за праським зїздом.

Несподівана демонстрація.

Ост-Експрес повідомляє з Ковна: На днях гостив у Ковні литовський хор з Вільня і дав у державнім театрі концерт. Литовських співаків з Вільня публіка витала бурхливо. При кінці концерту вся публіка піднялася з місць і наче грім понеслися звуки боевої пісні: „На Вильню, на Вильню, брати в похід!“ Щоб публіку заспокоїти, згашено світло, але це не по-

могло; пісню відспівали до кінця. Ця демонстрація стала цілком несподівано і чимало збентежила литовські політичні кола, які спинили вже були довголітню пропаганду за відисканням Вільня згідно з недавнім литовсько-польським договором. („Дайтис Рундшау“ — Бидгош з 6. січня ц. р.).

— 0 —

Словакізація Пряшева.

На приказ урядового комісара міста Пряшева відбувається тепер перейменування вулиць на словацькі назви. І так вулиця Добрянського відтепер має називатись вулицею Раууса, вулиця Духновича — вулицею Ваянською, вулиця Толстого — вулицею Бернштерна Ерзона. Коли остання зміна назви вулиць для кожного, хто знає передвоєнну історію,

зрозумів, бо колишній пламенний виступ Бернштерна Берзона в обороні словаків перед мадярами таку перемену вповні виправдує, то усунування з вулиць Пряшева назв карпато-українських діячів є несправедливістю, бо чейже Пряшів лежить на українській етнографічній території.

Національні війська заняли великі простори Каталонії.

Кореспонденти закордонної преси стверджують однозгідно, що найновіша операція на каталонському фронті була мистецьким маневром, який дав нац. військам великі простори на схід від Леріди, аж по Фондареллю.

Арагонська армія під проводом ген. Москарда вдарилася з півночі, наварські бригади ген. Сольчачи з півдня. Обі армії наступали доти, доти не стрінулися під Міралькамп.

У висліді цієї операції нац. війська скоротили фронт на кількадесять кілометрів, та заняли 130 кв. кілометрів з 23-ома місцевостями і взяли чимало полонених та воєнного матеріалу.

На відтинку між Лерідою й Балягером арагонські відділи ген. Москарда пішли вперед на 20 км., на фронті ширини 27 км. З військами,

що наступають здовж цієї осі, спаділає група ген. Валіна. У трикутнику Леріда—Сервера—Балягер заняли війська ген. Франко 9 місцевостей; на правому крилі продовжують вони офензиву здовж шляху Леріда—Боріаза Баянхас. Наварські бригади заняли 4 місцевості на схід від м. Баянхас.

В червоному фронті в Каталонії повстав пролім, широкий на 160 км.

ЧЕРВОНА ОФЕНЗИВА НА ПІВДНІ.

Червоні приступили до офензиви на фронті Кордови, але — як подає нац. комунікат — ця офензива загломила. Нац. війська відібрали всі місцевості, що їх втратили в перших днях цієї офензиви.

Червоні втратили 3,000 вбитих та 8 повзів совітського походження.

Прем'єр Сирії заповідає плебісцит:

Французький мандат, чи незалежність?

У більших містах Сирії відбулися стихійні маніфестації з домаганням незалежності. Владала видали гострі постанови, щоб удержати порядок.

Прем'єр Сирії заявив делегації універси-

тетської молоді, що в найближчому часі переведе плебісцит, щоб пізнати, чого хоче народ: свободи, чи мандату. Нема сумніву, як виглядатиме відповідь.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Четвер, 10. січня 1889.

ГАЛИЦЬКИЙ СОЙМ.

Галицький красний сойм вибрав вже більшу рухливість і радить при значнішому компеті. Посли позідились численно, раз задля пропінатійної справи, друге щоб показати особливу реаніст перед новими виборами, та вінці і задля заваз у близьких місяцях... Крім пропінатійної справи мають полагодити з важніших справ: закон про слуги та про ремунерацію для катехитів. Внесок п. Романчука про руські гімназії, учительські семінарії і народні школи, як і другий внесок про зміну соймового регуляміну в користь руської мови не прийдуть, мабуть, зовсім на денний порядок.

КОЗАН АШИНОВ КОЛЬОНІЗУЄ...

„Вольний козак“ Ашинов, якому під час ювілейного торжества хрещення Руси в Києві віддавали такі почести, показується не конче гідним поклонів гр. Ігнатієва, голови „Славянського Благотворительного Общества“. Як читасмо тепер в російських газетах, „атаман“ Ашинов вербував до Абіссинії людей з Росії, обманював їх, що він там оснував кольонію, обширну і дуже багату, що він воює з дикунами і має велику добичу і т. д. Звербувавши так легковірних з якою-такою копійкою і завізши до Африки, покидав їх серед пустих безлюдних просторів і сам утівав. Несчасні жертви Ашинова мучаться там і живуть тільки з милостини абіссинців, що їм з милосердя дають сирого рису. Одна така жертва Ашинова обману, вислужений фельдфебель Самусієв, якому вдалося спастися з „кольонії“ Ашинова, почав в Одесі процес з Ашиновом за 300 рублів“.

Україніка.

В „Последніх Новостях“ з 31. XII. появилася як передова стаття-кореспонденція з Праги п. н. „Довкола української справи“, основана на розмові з праським українцем про змагання та сучасний організаційний стан українства у цілому світі. Український співрозмовець-надніпринський емігрант і тому його підхід до окремих проявів українського зорганізованого життя часто суб'єктивної вартості, а розцінка організаційних величин непропорційна.

„Грватська Стража“ з 8. січня приносить у цілості свят-вечірню радієву промову прем'єра Карпатської України о. Волошина до українського народу.

Проблеми української релігійної свідомості

Д-р Річиза, де, як оцінила преса — „перша енциклопедія для всіх тих, що цікавляться українськими релігійними проблемами“. Книжка обговорює справу унії, православ'я і євангелізму та їх будучину і рози серед українського народу.

Наклад на вичитання: Хто замовляв від автора за го-тіном, замість 9 злот., має заплатити тільки 6 злот. і пошти за ост. на адресу Д-ра Арсена Річиза, м. Володимир-Волинський.

РАДІО

найновіші моделі
на рік 1939
вдобринки

CAPELLO

ELEKTRIT

HORNYPHON

РАДІО ЦЕНТРАЛЯ

Йосиф Тіссер

Львів, ШАННОХИ 2

2879 а-13

НОВИНКИ.

11

СІЧЕНЬ

Середа

От. ст. 29. грудня 1938.

14 тис. дітей убитих у Вифледі.

Лат. Гонората, Альфонсія.

Сонце: схід — 7.20, захід — 15.43.

Місяць: схід — 0.00, захід — 10.32.

Застр.: 12. січня. Четвер.

От. ст. 30. грудня 1938.

Лат. Са. Дам.

Сонце: схід — 7.20, захід — 15.45.

Місяць: схід — 0.05, захід — 10.39.

Остання чверть місяця в год. 12.10.

— **ЩИРУ ПОДЯКУ** складає Редакція всім установам, товариствам і громадянам, які надіслали нам святочні побажання з нагоди Різдва Христового.

— **Косметичний Кабінет „DISTINCTION“** перенесений на вул. Синьуську ч. 14, I. пов. Поширений і випикуваний кабінет з останніми засадами техніки і знання дорівнює він тепер європейським заведенням. 3058 6--10

— **Святочні і Новорічні побажання**, які наспіли після видрукування святочного числа:

Рідню, Приятелів, Знайомих в Різдвам Христовим і Новим Роком і побажання довершення в цьому році наших національно-державних змагань.

— **На Малайчині вечір і на всіх щогорічних вечірках** найліпша забава в сукупі пошкиті або переробленій в краєвничі робітні кооперативні „Труд“ у Львові, Ринок ч. 39.

— **З найкращих шкірок футро** — поручає і виконує у нас тільки Юлія Глушаский — рік оснує 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. I. пов., телефон 254-46. * 2500 125-0

— **Космето** — Львів, Миколая 7, фахово поради Вам Пані, як раціонально плекати вроду. 2933 9--20

— **Знаний календарець „Готовсь“** на 1939 р. піддав несподіваній конфіскації й тому цього року похився він дещо пізніше під назвою „Усе готовсь“. Обєм 96 сторінок, ціна 20 сот. Замовлення слати на адресу: Адміністрація „Українського Юнаїтва“, Львів, вул. П. Скарги 5. 30

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хоружини 5, поручає ковдри, матраци — перероблює ковдри по 4 зод. матраци по 6 зод. Приймає біра до прання. Тел. 294-81. 1825 69-100

— **В Українським Лікарським Товаристві** чергові сходили членів у п'ятницю 13. ц. м. в год. 7. вечір у власній домівці. На сходинах виголошувала д-р Роман Крупка доклад п. н. „Есенціальна гіпертонія“. 140

— **Діом доказуйте**, що дорожите розвитком свого промислу й закуповуйте набір і його перетвори тільки в Маслосоюз. Тим більше, що при однакових ринкових цінах одержуєте першохітний і гарантованої якості товар. 2-2

— **Конфіскація „Діла“**. Різдвяне (б.) число „Діла“ піддало конфіскації за дві статті в цілості, за одно слово в наголовку фейлетону В. Пачовського та два слова у другім рядку цього фейлетону. Одначасно конфіскації підпали у змісті наголовки обох сконфіскованих статей включно з іменами їх авторів.

— **Показ української фільми у Львові**. В суботу 14. січня ц. р. відбується у Львові заходом Ревізіонного Союзу Українських Кооператив показ фільми „До добра і краси“. Є не перша, виконана в нас, українська довгометражна фільма. У фільмі побачимо любовної дії представлених праця української кооператив. Прегарні народні одяги, звичаї, та обряди доповнюють зміст фільми в одну цікаву цілість, яку варто оглянути. Частини фільми копіює. В головних ролях Марійка Сафлішніна і Андрій Поліщук. Показ відбувається у веселій залі Музичного Т-на ім. Лисенка (кінотеатр). Початок точно в год. 11.45 передполуднем.

— **Схід і захід у проблемі української культури**. Під таким наголовком виголошуватиме проф.

О. Лотоцький виклад у п'ятницю 13. ц. м. в год. 6-й вечором у помешканні Українського Наукового Інституту у Варшаві при вул. Служевській ч. 7, п. 4.

— **Замазують українські вивіски**. Вночі з 7. на 8. ц. м. невідомі особи замазали фарбою українські вивіски на „Народнім Домі“ у Коломиї і на стінах задирили написи „по польську“.

— **Нагла відлига і хаос на залізницях**. На третій день наших Різдвяних Свят, себто в понеділок 9. ц. м., прийшла відлига по сильній метелі вночі з неділі на понеділок. До Польщі далі напливає воєне і тепле повітря зі середньої Європи, де зустрічається з морозним східним вітром і тому у Львові та Сх. Галичині падав третього дня Різдвяних Свят сніг з дощем, а на північно-західних землях сніг. Відлига прийшла теж у Німеччині і в Англії. У Скандинавії панують сильні морози і метелі, що довели до хаосу в комунікації.

— **Хто виграв на лотерії**. 7-го ц. м. впали такі більші виграші в Класовій Лотерії: Постійна денна вигра 5.000 зод. впадала на ч. 39812, 5.000 зод. на ч. 15991 21514 22232 30967 52415 103854, 2.000 зод. на ч. 17362 33692 34425 39123 48317 64650 111691 126870 142976 149731 151672, 1.000 зод. на ч. 5313 17358 19464 22757 29078 32726 39777 40314 43990 61336 61972 63215 80023 81752 88801 91330 105873 109401 110247 116020 118128 131648 132290 134274 145088 150546 151013. Постійна денна вигра зод. 20.000 впадала на ч. 138580, 15.000 зод. на ч. 31661 10.000 зод. на ч. 143298 158805, 5.000 зод. на ч. 25733 33250 45271 82003 149016, 2.000 зод. на ч. 14152 18810 40194 51191 57374 88686 116907 119932 121845 137322 145457 151341 154024, 1.000 зод. на ч. 7097 8471 11486 15455 17950 24054 33934 34307 37163 43217 55360 68368 71964 80895 81185 82521 87430 95742 100814 101144 106069 108611 109933 109562 115961 123836 124474 126243 126371 126948 131417 141052 147966 150900 153304 155414.

9. ц. м. впали такі більші виграші: Постійна денна вигра 5.000 зод. на ч. 138117, 75.000 зод. на ч. 108375, 10.000 зод. на ч. 30471 60000 146571, 5.000 зод. на ч. 62829 65335 71905 89769, 2.000 зод. на ч. 1399 4329 4378 9100 9484 1931 20841 25471 31812 44989 57921 64320 70249 70448 71714 72335 72837 81738 94805 91247 17997 124787 125365 159713, 1.000 зод. на ч. 14083 16760 17429 19829 21154 29442 31899 35102 46269 56366 62561 62749 64269 69038 71860 82778 86782 89559 92038 94722 100815 105761 107948 112103 114936 121783 13171 138227 140279 149013 149808.

Нинішнього дня впали такі більші виграші: 5.000 зод. на ч. 47911; 10.000 зод. на ч. 16577, 73901, 90790, 97026, 143715; 5.000 зод. на ч. 59523, 74765, 80226, 80544, 114042; 2.000 зод. на ч. 18814, 23567, 41601, 46933, 55713, 59401, 77807, 79415, 85777, 98766, 100864, 105271, 109163, 122109, 131917, 138778, 149406, 15841; 1.000 зод. на ч. 10115, 10951, 15637, 20584, 24633, 31344, 37051, 50007, 51010, 51914, 64928, 65135, 82181, 82198, 84359, 85491, 92143, 104784, 110078, 126782, 125660, 136376, 139522, 159454.

— **Згоріло 10.000 зод. у печі**. Стара панна В. у Дрогобичі накладала 10.000 зод. і сховала їх до печі, в якій не палила навіть у зимі. На дніх прибув до неї її швагер, щоб обговорити справу зміни помешкання. П-на В. вибігла на хвилину з помешкання і саме тоді швагер запалив у печі, щоб завітисити, і так згоріло 10 тисяч золотих.

— **Пожежа православної церкви**. В неділю 8. ц. м. згоріла стара дерев'яна православна церква в селі Мішковолиці під Салонімом, яка була давніше уніатською церквою. Пожежа знищила церкву геть з усіма літургійними предметами і фелонами. Хоч пожежу заприїмали люди не замкнені церкви після богослуження вогню не вдалося вже вгасити. Метрикальні книги вдалося врятувати лише тому, що вони були в помешканні пароха. Причина пожежі невідома.

— **Компромітація з катехуменатом для жидів у Дрогобичі**. Польський парох Дрогобича кс. Котула оголосив афішам, що відкриває катехуменат для жидів, які хочуть перейти на християнську віру з тим, що кандидати мають зложити по 40 зод. Внаслідок кампанії частини польської преси у Дрогобичі, повинилося оголошення єпископської курії римо-католицького образу в Перемишлі про відкликання цього катехуменату.

— **Львівська хроніка**. В суботу 7. ц. м. вечором авто без шофера (ч. 40.122) віхало з розгоном на кіоск п. А. Зубача на розі вул. Янівської і вул. Бена та знищило його. Власник кіоску з жінкою ледви врятувалися з життям.

— **До львівського шпиталю** привезла каретка ризикозного поготівля Б. Маура, М. Козака та

А. Дембського, ранених і побитих під час ших Різдвяних Свят.

— **Два трупи під час забави у Раві Руській**. Батьківський кружок при школі Мішкелічів у Раві Руській уладив у суботу 7. ц. м. вечором забаву в залі „Сокола“, на яку прийшов поручик Е. Напавлінський зі своєю нареченою. По півночі дійшло до суперечки між пор. Е. Напавлінським та підхмеленим тансером нареченої міським ветеринарним лікарем д-р Бухтою, який зневажив поручика. Тоді поручик витягнув револьвер і застрілив д-ра Бухту і важко ранив скарбового урядовця Владислава Наруга, який вибіг на коридор і відгомін стріли. Важко ранений Наруг помер у львівському шпиталі під час операції.

— **Кн. Віндзор вертається до Англії**. В Лондоні кружляють погослови, що кн. Віндзор приїде 13. ц. м. до замку в Сендрінгем, де перебуває англійська королівська родина. Колишній король Едвард VIII, приїде до Сендрінгем на спеціальне бажання старенької 72-літньої королеви-матері Мері, що в останньому часі поважно неаджує на серце. Однак кн. Віндзор приїде до Англії не лише тому, щоб відвідати не дуже матір, але й тому, що прік своєму братові кн. Глостеру підчас його побуту в Парижі, що до Англії приїде сам, без своєї дружини. В Лондоні заперечують, що княжна Віндзор противиться вніздові свого чоловіка до Англії, але кн. Віндзор рішуче стоює при своїм проєкті. Здогадуються, що король Юрій VI. вишле свій приватний літак по кн. Віндзора до Кани, на французькому Ріну, щоб кн. Віндзор прилетів до Сендрінгем безпосередньо з Франції і не затримувався в Лондоні. Англійська преса оголосила цією відповіді читачів на анкету у справі повертіння кн. Віндзора до Англії. За поворотом б. короля до Англії заявленося 61 прц., проти 16 прц. 23 прц. не дало ясної відповіді.

— **Ріжні вісті**. Американське видавництво Стемполь і син у Нью Йорку оголосило, що лютому ц. р. вийде в перекладі книжка Гітлера „Моя боротьба“ — В Савані у Злучених Штатах поліція арештувала 10-ох моряків італійського корабля „Аша“ під закидом контрабанди наркотиків. — Кораблем „Норманді“ вивезли до Злучених Держав б. бельгійський прем'єр Ван Зеланд і французький дипломат Ж. Жілар, який буде послом у Москві. — В Дамі заборонили жидівським лікарям лікувати ариіців.

ГРИПА??

ТАБЛЕТКИ

ASPIRIN

3 судової салі.

„Якщо ГІТЛЕР ПРИЙДЕ ДО ПОЛЬЩІ, ЗРОБИТЬ ПОРЯДОК“...

Окружний суд у Тешині засудив Павла Гітлера на 7 місяців в'язниці за погрози. Засуджений заявив, що якщо... „Гітлер прийде до Польщі, то зробить порядок“...

Окружний суд у Відноші засудив Павла Гітлера на 4 місяці арешту за те, що підхмелений викрикував у ресторані, що „якщо прийде Гітлер, то швидко покінчить з нами“...

У Грудзюндзу суд засудив Павла Гітлера на один місяць безоглядної в'язниці за погрози. Гітлер заявив, що „якщо прийде Гітлер, то швидко покінчить з нами“...

§ Посмертні згадки

Антін Пашенський, висушений у останньому учителі Торговельної Школи в риства „Прогресса“ у Львові, член рідних установ, гарячий патріот і громадянин, помер несподівано 8. січня ц. р. в 76 р. життя. — Похорон, при численній духовності під проводом о. прот. Кухарчука та української інтелігенції Львова відбувся в церкві Преображення на Личаківському цвинтарі.

З Антоном Пашенським сходив у військові один з тих старорусинів, що ладив за годину розуму та національної совісті, зобов'язавшись

останніх двох десятиліттях цілковито до українського національного табору, стали активними співучасниками й борцями за кращу долю рідного народу та співтворцями українського національного життя. Саме Антін Павленський був головою Комітету українсько-староруського порозуміння і поклав на тім відповідальним становищі чималі заслуги. Він глибоко болів, що поза українським народом лишився гурток людей, які під фірмою „руських“ дають свідомо чи несвідомо уживати себе як таран до підважування єдності й сили власного народу та нерідко давав вислів почуванню жалю до тих людей. Думав і часто розважував над способами, як приєднати до спільної національної праці всіх тих, зрештою нечисленних, уже ніяк не москвофіль, які наслідком консервативної влади чи виховання стоять пасивними видцями в таких важких, історично-переломових часах. З туютою за всенародним єднанням Антін Павленський замикав на віки свої очі.

Вічна Память доброму громадянину і чесній людині!

Амврозія Сивч, ЧСВВ. По короткій і важкій недугі, померла 3. ц. м. вечером настотелька монастиря СС. Василіянок у Перемишлі Амврозія Сивч, ЧСВВ, у 43-ому році життя, прийнявши Найсв. Тайни. Мати Амврозія Сивч походила з Керестура в Бачці в Югославії і прожила в монастирі 27 років. Похорон відбувся 3. ц. м. в год. 2-ій пополудні в Перемишлі. В. І. П.

Даруся Угринівна, 6. учениця Ліцею „Рідної Школи“ в Рогатині, по прийнятті Найсвятиших Тайн померла в дев'ятнадцяній весні життя для 3. січня ц. р. Похорон відбувся в Рогатині для 5. січня з жалібного дому при вул. Івана Франка ч. 9. — В. І. П.

Стефанія Рибаківна, вдова по управителі вселюдній школи, довголітня передплатниця „Діла“, померла 28. грудня 1938 р. в Мартиніві Новім, проживши 82 роки. Покійна, хоч і походила з польської родини, вийшовши заміж за вчителя українця, цілим серцем пристала до українського народу; свої чотири доньки виховала в українському дусі, а єдиний її син Осип, згинув в чотирокутнику смерті на Україні. За своє добре серце загальнолюблена й шанована своїми та чужими залишила по собі широкі жалі, чого доказом були її величаві похорони з участю шістьох священників, між ними трьох її синів. — В. І. П.

Христя Задоренко, дружина адм. поручника армії У. Н. Р., упокоїлася в Бозі 8. січня ц. р. в Тарнові.

Покійна Христя уродилася 24. липня 1892 р. в Виниці на Поділлі. Ввесь час визвольних змагань ні на крок не відставала від свого мужа та ділила з ним долю і недолу Рідного Краю. Вмерла на витанні, далеко від Батьківщини, а крією про краще її майбутнє.

Земля їй пером!

Спорт.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 7:1 (1:0, 4:1, 2:0).

Україна програвала свої другі з чотирьохгорічні змагання, ще й до того у високому відношенні. Якщо в першій зустрічі можна було ще оправдати дружину чорно-червоної молодотатою відомого тренінгу, то цим разом вийшли на арену ще й інші недотачі. Найбільшою гріхою України були фатальна тактика, особливо при випадках оборони до переду. Нападки не вертали тоді від ворота, лиш собі тож їхали вперед, атакуючи ворота без охорони. Колиж противник продирався чорні офіційну лінію, мав дуже легко завдати, бо гасіварі чорно-червоної лиш із трудом могли противника дигати й сик-так боронити свої ворота. При цьому авторизовався такий час, що про раціональну оборону годі було й думати. Як і в перших змаганнях, так тепер і в зустрічі в Лехію Україна добре застала лиш першу третю. В першій третій Україна рішуче перемогла Лехію, одначе її оба напади ніяк не могли форсувати атаки Лехії та не могли виробити собі достатньої позиції до стрілу. Лехія адобула свої ворота в цій третій з несподіваного виступу в останній секундах, не без вини Острів та залозників. Завдалося, що у другій третій України на добре розмірковує і адобує перемогу. Ці спостереження справді так ворота, що їх адобує пара вболівників у чорній (Ліпницький добує після Діла П. Та на цьому сесійських уопіх наліз гасіварів, бо коли Лехія адобує припадком другі ворота, в Україні запанувало багатораз відкрити і у адобілі на ледовиті настані час, ніж зустрілася несподівану втрату доброї гриби воріт.

Головний жана за втрату програму спався в першу мому на Острів (баді поволашу чорночирних воріт

він міг оборонити) та на залозу, в якій Дішю робив, що міг, одначе сам не міг собі дати ради. Мартинен в І. випаді замітно посправився. Добрий був Дішю II, найкращий Бучацький, а його посправно вразила бо-лативієть. Другий випад доволі боєвий, при чому добре завоювався в ньому: Посацький і Дішю III.

Обі дружини грали в тихих складах:

Україна: Скриній, Дішю I, Ліпницький; Бучацький, Мартинен, Дішю II; Посацький, Дішю III, Цимбаліст.

Лехія: Ведріло, Соколовський, Гайль; Ковальський, Тирч, Чайковський; Соколовський II, Краль, Ведріло II, Роговинович.

Видів к. 800.

ХОДОРІВ. УКРАЇНА — ЦУНРОВАРНЯ 3:2 (0:0, 2:1, 1:1).

В півдні 8. ц. м. відбулася в Ходорів гасіварова стріча між гасіварями України та гасіварями тамонного фабричного клубу. По несподіваному гострій і за-агній грі перемогла різницею одних воріт Україна. Цу-кроварня надуживала фізичну силу та впровадила технічні недотачі брутальності.

Україна виступила до цих амагань уже з Лиском на обороні, без Бучацького. Ворота для чорно-червоної адобули: Ліпницький, Дішю I (з випаду) й Мартинен.

Чергові гасіварі амагання України будуть уже мистотські, а саме противником України буде в четвер 12. ц. м. АЗС. Покищо повідомо де і в якій годині ці амагання відбудуться, бо господарем є АЗС, який досі ще не повідомив Україну.

ГАСІВКОВІ МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

Краків. Домб (Катовиці) — Краків 1:1 (1:0 0:0 0:1). Сенсацияний вистід, який вивілінував Краків від дальших гор за мистецтво Польщі. Перший метч у Катовицях дав вислід 2:0 в користь Домбу. Краків, досі мистець Польщі та одна з найкращих дружин у Польщі, перший раз не ділила до фіналу.

Львів. Чорні — Варшавляни 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Ворота для Чорних адобули: Кулічківський і Чижовський, для Варшавляни Вернер. Чорні в цих амаганних розчарували. Варшавляни грали д. брутально.

Лодзь. Огніско (Вільно) — ЛНС 5:2 (3:0, 0:1, 2:1). Лодзькі гасіварі програли на власному гриці.

Познань. Польонія (Варшава) — АЗС 3:0 (0:0 2:0 1:0). Сенсацияна перемога Польонії над доброю командою дружиною АЗС-у.

Знак охоронний

Чай Прівес

сильно запашний
дуже видатний

під тарантією природний
неперфумований

3-5

МИСТЕЦТВА ЛЬВІВСЬКОЇ А-КЛЯСИ.

Львів. Чорні — Погонь I Б 4:1 (0:0, 2:0, 2:1). Чорні виставили першу дружину й перемогли заслужено. Погонь оголосила протест проти вислуду цих амагань, мотивуючи його тим, що Чорні виставили першу дружину замість запасної.

ІНШІ СТРИЧІ.

Дрогобич. Юнак — Газ (Східниця) 21:0 (5:0 8:0 8:0). Юнак розгромив дружину Газу, яка вперше виступила на леді.

Дрогобич. Погонь (Львів) — Юнак 3:2 (1:0, 2:0, 0:2). Погонь переважала в перших двох третях і тоді тож встигла запанувати собі перемогу.

Львів. Лехія II — Гасмоня 4:0 (1:0, 1:0, 2:0). По дволітній перерві Гасмоня відновила діяльність гасіварової сесії.

ГАСІВКА В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ТЯЧІВ. Г. Н. ХУСТ — СК ТЯЧІВ 6:2.

Гасіваровий Клуб Хуст почав цьогорічний зимовий сезон Карпатської України товариськими змаганнями зі Спортивним Клубом Тячів. Змагання закінчилися перемогою столичної дружини. Ці змагання відбулися ще перш за два тижні. Минулої ночі відбулася в Хусті відкриті змагання між обома дружинами. Вислуду цих амагань ще не маємо.

Досі в Карпатській Україні грає три гасіварі клуби, а саме Г.К. Хуст, СК Тячів та СК Свалява.

Гасіварі Хусту виступають у такому складі: Со-толик, Підлишський I, Шейк, Сесанина I, Сесанина II, Сесанина III (перший випад творить ціла різка); Підлишський II, Гасяга та Майхер.

Б О К С.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Погонь — Рекорд 9:7.

Дрогобич. Юнак — Гизда (Львів) 10:5.

Перемишль. Барнохба (Рівні) — Гасівар 9:7.

МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

Познань. ГЦП — Лехія 11:5. Лехія оголосила протест амагання протест, тому що познанська дружина не повідомляла її про годину й місце амагань та важених амагань.

Іновроцлав. Варта — Гоплянін 10:6.

КОПАНИЯ МЯЧ.

Катовиці. Тім А — Тім Б 5:5 (2:3). Тренінгові змагання двох тімів перед устійаним остаточного складу та метч із Францією.

Бойтен. Німецький Шлеск — Польський Шлеск 5:3 (2:1).

Театри.

Великий Театр.

Середа 11. І. год. 7.30 веч. „День без брехні“.

Четвер 12. І. год. 7.30 веч. „День без брехні“.

П'ятниця 13. І. год. 7.30 веч. Виступи Хору Юранда і Геліни Гроссмані.

Театр Річнородностей.

Середа 11. і четвер 12. вистави нема. П'ятниця 13. І. год. 7.30 веч. „Пані претесова“.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

МОСТИ ВЕЛ:

11. І. Сорочинський армарок
12. І. Гетьман Полуботок.

ЖОВКВА:

13. І. Весталіна.
14. І. Піся Вексиду.
15. І. Сорочинський армарок.
16. І. Невольник.
17. І. Гетьман Полуботок.
Львів, зала Нар. Дому:
18. І. Дай серцю волю.
19. І. год. 4. Сорочинський армарок.
19. І. год. 8.15 Невольник.
20. І. Наталія Полтава. Свят. вистава.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ДРОГОВИЧ:

11. І. Шаріа.
3 Дрогобича іде театр до Острів.

К І Н А.

АМІР: „Восходи життя“.
АПОЛЬО: „Прощак у багрянці“.
АТЛАНТИК: „Донна гігант“.
БАЛТИК: „Баталія безбожних“.
ВАНДА: „Личко“, „Як мав подобається“.
ГРАЖИНА: „Робін Гуд“.
ЕВРОПА: „Пуритани“.
КАСІНО: Норма Шпірер як „Марія Ан-толета“.

КОМЕРНИК: „Смотрик“.
МАРУСЕНЬКА: „Границя“.
МЕТРО: „Павел і Гавел“.
МІРАЖ: „Розалія“.
МУЗА: „Наша правда“.
ПАКО: „Ігратиш в Тиролу“.
ПАЛЯС: „Циганка“.
РАЙ: „Друга молодість“.
РІАЛЬТО: „Поверх вище“.
РОКСІ: „Мале та велике хотання“.
СВІТ: „Вестер Кітон як міліонер“, На грані життя“.

СВЯТОВІД: „Маленький Таран“, „Алі Баба і 40 розбійників“.
СТИЛБЕ: „Вночниця без врат“ і ревіа.
ТОН: „Сидіти люди“, „Оберізно, професоре“.
УТІХА: „Королівський палець“ і ревіа.
ХІМЕРА: „Граф-валлер“.

ФОТОПЛЯСТИНОК:

(із Маріївкою)

„Над гарним, синім Дунаєм“.

РАДІО.

Середа, 11. січня 1939.

7.00 Радіомісія дошних, 7.15 Музика з пл. 8.00 Для шкіл, 8.10 Добрийдень най-мозахним: Вправа по ані, пісеньки, 11.00 Для шкіл: „Вертеп“ Котомницької з музикою, 11.25 Ужестурі і фантазія із ф. опер, пл., 11.57 Світла, 12.03 Полуд-нева затишя, 14.00 Врєме, із пл., 14.45 Господарські виступи, 14.50 Бірка, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Наш концерт“

вад для дітей, орк., 13.30 Орк., 18.00 Поголосовний диван, 18.05 Господарські вістки, 18.20 Фла. виконавця шт. маври, 18.35 Шопи у супр. Форт., 17.00 Поголосовний диван у Філармонії, 17.15 Тамт. музика, 17.30 Шопи у супр. Форт., 18.00 Віжучі вістки в місто та провінції, 18.05 Москва перед мікрофоном, 18.20 Аудіо для мист., 18.40 Репортаж чи афоризми, 19.00 Рад. елементи: орк., співа, А. Лібішевський, 12-тистий вісник на композиті, Форт., 19.15 Вес. диван, метеоролог, вісник, спорт, програма на завтра, 21.00 Шопи виконавця реєстр., 21.30 Атм. вестр Кадет-Варшавського, 22.00 Спортивні вістки, 22.05 Тамт. музика, у вист. диван, орк., 22.45 Сон-Саломе, дж., 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення аудіо.

Четвер, 12. січня 1939.

7.00 Радіоприймач, 7.15 Музика в міст., 8.00 Для шкільн., 8.10 Музика в міст., 8.50 Радіоприймач, 11.00 Для шкільн.: Покази, муз. порокі, 11.25 Оркестр, дж., 11.57 Сигнал, 12.05 Поголосовний диван, 14.00 Композиторська, 14.45 Голос. вісник, 14.50 Бірка, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка тематика в мовило, 15.15 Класиці на радіо, 16.00 Поголосовний диван, 16.05 Голос. вісник, 16.20 У деталізації крамничі: гутірка для літньої мовило, 16.49 Дав. фортепіано, 17.30 Гарна читачка співак, фелд, 17.40 Арі та пісні у вист. Реслар-Орловської, метеоролог, у супр. Форт., 18.00 Віжучі вістки, 18.05 Для села: гутірка, музика, оркестр, тріа, 18.20 Нар. музика та її вплив на мистецтво музичну, гутірка, 19.00 Респ. концерт: орк., сопран, 20.35 Вес. диван, метеоролог, співак, концерт, спорт, програма на завтра, 21.00 Камер. музика на дуеті вистр., 21.30 Театр Умані: „Ахіль Хрустун“ драма Ю. Завальського, 22.00 Спортивні вістки, 22.05 Трансмісія в дитині, 22.25 Бі ефіра філармонії, 22.35 Літальний переліт „У сім'ї на селі при напруженні“ та по-кази, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вісник, 23.05 Закінчення аудіо.

Пятниця, 13. січня 1939.

7.00 Радіоприймач, 7.15 Музика в міст., 8.00 Для шкільн., 8.10 Голоси господарів, 11.00 Для шкільн.: Як Сінг утворює, що він не кука, ані для старших дітей, 11.30 Спортивні вістки, 11.57 Сигнал, 12.05 Поголосовний диван, 14.00 Інформативна газетка в українській мові, 14.10 Форт. реєстраль д-р Стефаній Туркенич, 14.30 Гутірка про старі анімації, 14.45 Голос. вісник, 14.50 Бірка, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Лекція про Христофора та про Юрочку, ані для молоді, 15.20 Спортивні вістки, 15.30 Орк., 16.00 Поголосовний диван, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Гутірка в хорі, 16.35 Пісні, сопран, Форт., 17.00 Дивовижні коментарі музикантів, 17.20 Дивні сер. музика у вист. Еріка Стефана в супр. Форт., 17.45 Віжучі вістки в місто та провінції, 17.50 Пісня в мистецтві: Моріс Равель, 18.20 Театр Рідлиа Христосова, літній ані, 19.00 Респ. концерт: орк., співа, метеоролог, Форт., 20.35 Вес. диван, метеоролог, вісник, спорт, програма на завтра, 21.00 Хор. орк., 21.15 Сонф. концерт, 22.30 Рад. переказання у мистецтві, 22.45 Музика в міст., 22.55 Інформ. ані, 23.00 Ост. вісник, 23.05 Закінчення аудіо.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 11. січня 1939.

БЕРЛІН 16.20 Респ. музика, 20.10 Хор диванських вокалі, 20.20 21.00 Респ. концерт, БЕРМІНГЕМ 20.10 Швейцарські нар. пісні в танці, ВІНГОРОД 20.00 Гутірка, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 19.30 20.00 21.00 22.00 Оперта, ВІДЕНЬ 16.00 „Наві до вільності“ респ. прог., 20.10 21.00 Сонф. концерт, ДРОТІВІЧ 21.15 Сонф. концерт, МІЛІНО 17.15 20.30 Тамт. музика, 21.00 22.00 Оперта, ПРАГА 20.10 Сонф. концерт, РАДІО ПАРИ 19.20 Форт., РІМ 19.20 Респ. концерт, 21.00 Оперта.

Четвер, 12. січня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Веселі мелодії, 20.10 Тамт. музика, ВІНГОРОД 20.00 Нар. пісні, ПРАГІСЛАВА 19.35 „Фавор“ орк. Губера, БРЮСЕЛЯ ФР. 21.00 „Дарма Окоп“ орк. Оффенбаха, ВІДЕНЬ 18.50 Кабаре, 20.00 Сонети, співа, Форт., 21.00 Дивні тамт. музика, ВЕЖА АЛЬФІЯ 21.30 Вестр-опер, МІЛІНО 19.20 20.30 Респ. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Дж. Канделіра“ орк. Нарбоні, ПРАГА 19.25 Орк., 21.10

ГАРНІ ДАРУНКИ на НОВИЙ РІК найдешевше

Кольонські води, парфуми, розчісочки, пудринки і Французька біжутерія. — Парфумерія С. ФЕДЕРА: Сикстуська 2, філія: Коперника 15а, Галицька 16.

Орк., хор, ескр., РІМ 21.00 Сонф. концерт, СТОКГОЛЬМ 20.30 „Мірибонські співи“ орк. Вагнера, П. дж., ШТРАСБУРГ 22.00 „Три сини“ орк. по осп. Деня.

Пятниця, 13. січня 1939.

БЕРЛІН 17.00 Квартет п-дур Бетовена, 18.00 19.00 Тамт. мелодії та пісні, ВІНГОРОД 18.00 Нар. пісні, 20.00 Трансмісія Загребу, БУДАПЕШТ 18.30 22.00 Цит. музика, 19.20 20.00 Концерт орк., 21.00 Форт. реєстраль Велі Варгома, ВІДЕНЬ 18.50 Сонети, 19.00 Вок. концерт, ДРОТІВІЧ 20.00 21.00 „Ляма“ орк. Делібеса, 22.40 Пісні, ЛЯГІП 17.20 Пісення, МІЛІНО 17.15 Тамт. музика, 20.30 Респ. музика, 21.00 22.00 „Третьо Французькою“ Реліе, ПРАГА 19.25 Дуети на гармоніях, 21.10 Концерт, РАДІО ПАРИ 18.05 Камер. музика, 19.15 Камесіни, 21.15 Форт., РІМ 17.00 Виступ гітариста Сегоні, 21.00 22.00 Оперта.

ШНИ „МАСЛО СОЮЗУ“.

Львів, для 10 січня 1939
1 кг. масла десерт. бльок без олі. 2.35 зол.
1 кг. масла бочков. кил. а олі. 2.90 зол.
молосо 17—18 сот.
1 кг. яєць 1.55—1.90 зол.
Температура на масло знижкова, на молосо слаба, на яєць підтримана.

ГРОМАДА ГОРУЦЬКО, ПОВ. ДРОГОВИЧ має намір віддати роботи при дозвіленні будови шкільного будинку, мурованого, покривного, одному підприємцю дорожню перетвору офертою або устно. Оферти можна складати в Уряді громади в Горучку до 28 січня 1939. Плати і копії можна переглядати до цього речення в урядових годинах в Уряді громади. Вадом обомови у висоті 10% офертові суми години або у вартісних паперох, приманних державою. Отвернення оферти або устний перетвору відбудеться 28 січня 1939 в год. 12 в приманній Уряді в Горучку. Состіт: Андрійчук. 138 1-3

Оповідка.

Жертви азотки в Адміністрації: на допомогу студентській молоді зол. 2.50 і на Ремісничу Бурею зол. 2.50 зм. Горничисль, Торуна; за календар Рідної Школи Петро Жу. Львів зол. 1.50; на Рідну Школу зол. 35 і дж. „найбідніших“ 25 зол. Е. В. Львів; на Рідну Школу 2 зол. Н. Н. зол. 5; Д-р Матіашек, Меланія зол. 20, Ірина Левицка Лискова Каткович зол. 20; на інвалідів М. Керничисль, Монастирська зол. 6; Наросисль, Соколя Поддасий зол. 2.50.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЄМО окремої господині на село від зарп. Васильківка, учит. Оука Волод. п. Олександр. 144 1-1

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

АДВОКАТСЬКИЙ кон'юліт шукає для сестри-вдови, державного урядовця, літ 48, протилітної старшої пани або вдови до 45 літ. Прихильне для спільного добра розважати. Зголосити до „Діла“ під „Особа“. 143 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АПЛІКАНТ в 3-літній правтвоні і писаном на малій шукає патрона. Зголосити до „Діла“ до 15 січня під „Особа“. 19 1-3

КУПНО — ПРОДАЖ

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, па. Маріаска 5 продла найдешевше гарні вироби зі золота і орібла. 2064 9-13

НАЙНОВІШІ КОРСЕТИ ТІЛЬНИ У ВІДОМІМ ФАХОВІМ САЛЬОНІ ПІЗЕНА, ЛЬВ.В. ЯГАЙЛОНСЬКА 4. На час інвентарної продажі 10% опушту. 3041 4-4

ВСІЛАНІ КРАВЕЦЬКІ ПРИБОРИ, ГУДЗИНИ, МАРЕН ЦУКЕР, КАЗИМИРІВСЬКА 28. 2999 7-11

ВІДБИВАЧ „Гестеттер“ окаріжно продасть Бюро Перепишування Ост, Пасажа Миколаша. 142 1-1

НА НОВИЙ РІК аксесуарні касети, пудринки, розчісочки, аніма косметика, ціли фабричні, складниці „Diveer Paris“ Ягайлонська 9. 250 грамів води кольонської 1 зол., 100 грамів 50 сот. за опорогом цього відтинка. 3108 5-5

НАЙПРАКТИЧНІШІ ДАРУНКИ на Новий Рік зі золота, орібла, годинники, будильники поручає найдешевше фірма ВАНДЕР, Шайнохи один, там теж прешілла напрана годинників і біжутерії. 8020 7-12

ВЗУТТЯ — найкращий дарунок на Новий Рік з магазину Я. ШТРАССЕР (переше Крах) Галицька 15 (подвіря). 3050 10-10

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, червоні, нирсові, проти усунання матиці за гарантією виконує відоме УНР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 16-0

ПЕЧАТКИ каучукові та металові для парохіальних урядів, читальн., кооператив та ін. виконує найдешевше Мако Галлерман, Львів, Сикстуська 19, телефон 215-03. 2019 10

ВІЧНІ ПЕРА напращає найкраще „ПРЕ-ДІЗІЯ“, тепер Шайнохи 1.

БІЖУТЕРІЯ, годинники, відзнави, спортивні нагортки. Владислава Бушек, Львів, Академічна 6, тел. 218-48. 30009-11

СТАРУ ГАРДЕРОВУ мужеську міняємо на наймодніші бальські матеріали. Телефон 270-25. 142 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

И. Шрайбер Львів, Гетьманська 6. Рік осн. 1904. Тел. 213-05.

НОВОЧАСНА ВИРІБКА КОРСЕТІВ відзначена медаллю і золотим хрестом у Паризі поручає па фабричних цінах: КОРСЕЛІ, КОРСЕТИ, НАГРУДНИКИ, ЧЕРЕВНІ ПОЯСИ, ГУМОВІ ПАНЧОХИ. 2940 7-10

ВНЕ ГОРОБЦІ ЦВІРІНЬКАЮТЬ, що МИЛО, СВИЧКИ, ГОСПОДАРСЬКІ АРТИКУЛИ, КОСМЕТИКИ найліпше дістанете у фірмі

ВАШЕ ОЧКО
Львів, Галицька 1, РІГ РИНКУ.
ГУРТ і ДЕТАЛЬ. 1-1

Бляхирська робітня
будівельно-галантерейно-кріпильна, дахів і репераций
Андрій Бартів
Львів, вул. Глибочка 12.
Тел. 259-03

Приписові почтові друку і книжки до вжитку часописів

Літими кожне видавництво послугується, можна купити в Адміністрації „Діла“ Львів, Ринок 10. Для провінції звичайно па підплатою.

Цінник друку:
Zawładowienie wysyłkowe 1 стр. 1 м.

Gazetowa karta nadawcza
оправлена (120 картон) зол. 28
оправлена (200 картон) зол. 12

Karta rozsyłkowa
на 450 потт. урядів зол. 12
на 900 потт. урядів зол. 8

„Палата Дитини“
Львів, Рутівського 1, тел. 16-0
(будинок Шпрехера)
владштує ІНВЕНТАРНУ ВИПРІДАНІ: плащини, убрания, медичні і ін. по знижених цінах до 25% 2-10

ФОРТЕПІАНИ, ПІАНИНО

першорядних марок найкращі, а окаріжно.
Догідні кредитні умови
Новацький
Львів, Пилсудського 13
Тел. 235-21.

Станіславів
Ресторан
АНТОНА ПІКАВСА
міститься тепер Шидловського 8.
(напроти Польського Банку)
порукається П. Т. Публіці.

ШВАЛЬНЯ „ЕМКА“
Підваля 1.

порукає па приступних цінах мушкетерні, міноче білля, постіль, піжамки, шаровичи, близочки, спіднички. Охороняє плаці. — Замовлення із власних і прешісних матеріалів виконує до 24 год. 3000 1-1

Одинокий український чоловік
ШКІРЯНОЇ ГАЛАНТЕРІЇ

ТЕКА
БОГДАН ГІРНЯК
Львів • ШАЙНОХИ • 3
(МІЖ СІКСТУСЬКОЮ І КОПЕРНИКОЮ)

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти

ім. односторонній або його міне в рубриці оголошен	ім. односторонній в тексті і позначка	ім. односторонній на першій сторінці	Дрібні оголошення від слова: куди, продаж, аніма і т. п.	Остання сторінка 1/1	Остання сторінка 1/2	Остання сторінка 1/4	Остання сторінка 1/8
гол. 0.35	гол. 0.00	гол. 0.50	гол. 0.15	гол. 0.10	гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 10. Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 10.